

69.10583

OFFICIA PROPRIA

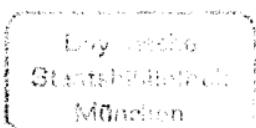
Dioecesis Eystettensis
cum Calendario

P16913652

(1969)

Concordat cum originalibus approbatis. Eystadii, die 15. m. januarii 1969.

J. Pfeiffer, vic. gen.

Calendarium

pro Officiis propriis ecclesiae dioecesis Eystettensis a Sacra Rituum congregacione die 10 octobris 1968 approbatum, Prot. E 8/968

Index alphabeticus

Bonifatii Ep. et Mart., II cl. 5 iunii	pag. 30
Clementis Mariae Hofbauer Conf., commem. 15 martii	pag. 14
Conradi de Parzham Conf., III cl. 22 aprilis	pag. 15
Cyrilli et Methodii Epp. et Cc., III cl. 6 iulii	pag. 37
Dedicationis ecclesiae cathedralis, I cl. 21 octobris	pag. 52
Dedicationis ecclesiae propriae, I cl. 19 octobris	pag. 49
Elisabeth Viduae, II cl. 19 novembris	pag. 56
Emmerami Ep. et Mart., commem. 23 septemboris	pag. 47
Hermannii Iosephi Conf., III cl. 7 aprilis	pag. 14
Hildegardis Virg., III cl. 17 septemboris	pag. 44
Ioannis Nepomuceni Mart., III cl. 16 maii	pag. 29
BMV Patronae Bavariae, I cl. sabbato primo maii	pag. 21
Mauritii et Soc. Mm., III cl. 22 septemboris	pag. 46
Nicolai de Flüe Eremitae et Conf., III cl. 25 septemboris	pag. 48
Ottonis Ep. et Conf., III cl. 5 iulii	pag. 36
Petri Canisii Conf. et Eccl. Doct., II cl. 27 aprilis	pag. 17
Richardi Conf., III cl. 7 februarii	pag. 9
Sebaldi Conf., III cl. 19 augusti	pag. 43
Solae Conf., III cl. 5 decembris	pag. 5
Stillae Virg., III cl. 23 iulii	pag. 42
Udalrici Ep. et Conf., III cl. 4 iulii	pag. 35
Walburgae Virg., Patronae aequae principalis dioecesis, I cl. 25 februarii	pag. 10
Willibaldi Ep. et Conf., Patroni principalis ecclesiae cathedralis ac dioecesis Eystettensis, I cl. 7 iulii	pag. 38
Wunibaldi Conf., Patroni secundarii dioecesis, III cl. 15 decembris	pag. 6

Die 5 decembris

S. SOLAE

Confessoris

III classis

Ad Matutinum

Lectio III

Sola vel Sualo, regnante Pippino, ex Anglia magistrum suum Bonifatium in Germaniam secessus, in eius discipulato monachus factus presbyterque ordinatus est. Eremum et solitudinem cupiens et soli Deo orationibus et hymnis vacare desiderans, in eo loco, qui hodie vulgo dicitur Solnhofen, cellam sibi construxit. Carolus Magnus imperator tradidit ei locum, quem incoluit, eumque suum capellatum declaravit. Piissimus Christi sacerdos se ad exercitium sacrae conversationis extendens, a nativitate caecum, ut Ermanricus eius vitae scriptor testatur, curavit, claudum sanitati restituit et surdum simulque mutum audire ac loqui fecit. Inanes plebis rumusclos sibi vindicare noluit, sed omnia ad laudem Dei convertit. Vocante Domino tertio Nonas decembris ad caelestia regna migravit. Te Deum laudamus.

Ad Laudes

V. Iustum deduxit Dominus per vias rectas.

R. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Euge, serve bone * et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constitutam, intra in gaudium Domini tui.

Oratio

Deus, qui beatum Solam ad tui desiderium et amorem solitudinis excitasti: da nobis eius intercessione; ut, peregrinantes in hoc saeculo, te sincere quaeramus atque inveniamus. Per Dominum nostrum.

Et fit commemoratio feriae.

Deinde commemoratio S. Sabbae, Abbatis:

Ant. Similabo eum * viro sapienti, qui aedificavit domum suam supra petram.

V. Amavit eum Dominus, et ornavit eum.

R. Stolam gloriae induit eum.

Oratio

Intercessio nos, quae sumus, Domine, beati Sabbae Abbatis commendet: ut, quod nostris meritis non valemus, eius patrocinio assequamur. Per Dom.

Ad Vespertas

V. Iustum deduxit Dominus per
vias rectas.

R. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. Hic vir despi-
ciens mundum et terrena,
triumphans, divitias caelo con-
didit ore, manu.

Et fit commemoratione feriae.

Deinde omnes in choro.

Ad Matutinum. In Communi Confessoris non Pontificis, praeter ea, quae hic habentur propria:

S. WUNIBALDI

Confessoris, Patr. secundarii dioecesis

II classis

*Omnia ut in Communi Confes-
soris non Pontificis, praeter ea,
quae hic habentur propria:*

Ad Matutinum

In I Nocturno lectiones Beatus
vir de Communi 1 loco

In II Nocturno

*E vita S. Wynnebaldi, a moniali
Heidenheimensi, nomine Huge-
burc, saeculo octavo edita*

Lectio IV

Wunibaldus sancti Willibaldi
episcopi et sanctae Walburgae

abbatissae frater, anno septin-
gentesimo primo a parentibus
nobilibus in Anglia natus, unde
viginti annis completis, cum
patre Richardo et fratre Willi-
baldo, patria relicta, peregrina-
tionem pro Christo suscepit.
Luccae patre amisso, Romam
veniens limina apostolorum Pe-
tri et Pauli et alia illius urbis
loca sacra magno devotionis
affectu cum fratre visitauit. Dum
ille regiones orientales petivit,
Wunibaldus Romae remanens et
vitam monachi gerens virtutibus
proficiebat.

R. Honestum fecit illum Domi-
nus, et custodivit eum ab inimi-
cis, et a seductoribus tutavit
illum: * Et dedit illi claritatem
aeternam.

V. Iustum deduxit Dominus per
vias rectas; et ostendit illi reg-
num Dei. Et

Lectio V

Post septem annorum curriculum
Wunibaldus iterum patriam vi-
sitavit, ut alios de sua cognatio-
ne socios divinae servitutis secum
duceret. Fratre iuniore comite
Romam remeavit. Cum sanctus
Bonifatius, tertio in urbe versa-
tus, cognatum suum Wunibal-
dum rogasset, ut cooperator
verbi divini in Germaniam ve-
niret, ille in Thuringia in presby-

terum ordinatus ibidem septem ecclesias gubernavit. Deinde in Bavariae regione, quae Nordfiluse vocata est, per tres annos verbum Dei seminavit. Moguntiam profectus, in illa civitate mores multorum Francorum corripiens, omnibus omnia fieri studuit.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum.

V. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et.

Lectio VI

Tandem Eystadium ad fratrem suum Willibaldum episcopum perrexit et in loco, qui dicitur Heidenheim, monasterium exstruxit. Zelo in extirpandis mortibus paganis Sualaveldorum ardebat et per decem annos seipsum praebuit exemplar patris monachorum et pastoris Christi fidelium. Morte instante fratres convocatos Deo commendavit et animam suam immaculatam Creatori reddidit anno septingentesimo sexagesimo primo, multis miraculis post mortem insignitus.

R. Iste homo perfecit omnia quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem

meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus. V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam

Lectio VII Cap. 9, 23–26

In illo tempore: Dicebat Jesus ad omnes: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papae Homilia 32

Quia Dominus ac Redemptor noster novus homo venit in mundum, nova praecepta dedit mundo. Cum se sequentibus nova mandata proponeret, dixit: Nisi quis renuntiaverit omnibus quae possidet, non potest meus esse discipulus. Ac si aperte dicat: Qui per vitam veterem aliena concupiscitis, per novae conversationis studium et vestra largimini. Quid vero in hac lectione dicat, audiamus: Qui vult post me venire, abneget semetipsum. Ibi dicitur ut abnegemus nostra, hic dicitur ut abnegemus nos. Et fortasse laboriosum non est homini relinquere sua, sed valde laboriosum est relinquere

semetipsum. Minus quippe est abnegare quod habet, valde autem multum est abnegare quod est.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

V. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinentis se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. *Ipse intercedat.*

Lectio VIII

Tunc ergo nosmetipsos relinquisimus, tunc nos ipsos abnegamus, cum vitamus quod per vetustatem fuimus, et ad hoc nitimur quod per novitatem vocamur. Pensemus quomodo se Paulus abnegaverat, qui dicebat: Vivo autem iam non ego. Extinctus quippe fuerat saevus ille persecutor, et vivere cooperat pius praedicator. Si enim ipse esset, pius profecto non esset. Sed qui se vivere denegat, dicat unde est quod sancta verba praedicat. Protinus subdit: Vivit ergo in me Christus. Ac si aperte dicat: Ego quidem a memetipso extinctus sum, quia carnaliter non vivo; sed tamen essentialiter mortuus non sum, quia in Christo spiritualiter vivo. Dicat ergo

Veritas, dicat: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum. Quia nisi quis a semetipso deficiat, ad eum, qui super ipsum est, non appropinquat; nec valet apprehendere, quod ultra ipsum est, si nescierit mactare quod est.

R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus exspectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

V. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. *Et vos. Gloria Patri. Et vos.*

Lectio IX

Cum dictum est: Qui vult post me venire, abneget semetipsum, protinus additur: Et tollat crucem suam quotidie, et sequatur me. Duobus etenim modis crux tollitur, cum aut per abstinentiam afficitur corpus, aut per compassionem proximi affligitur animus. Pensemus qualiter utroque modo Paulus crucem suam tulerit, qui dicebat: Castigo corpus meum, et in servitutem redigo, ne forte aliis paedicans ipse reprobus efficiar. Ecce in afflictione corporis audivimus crucem carnis, audiamus nunc in compassione proximi crucem mentis. Ait enim: Quis infirmatur, et

ego non infirmor? Quis scandalizatur, et ego non uror? Perfectus quippe praedicator, ut exemplum daret abstinentiae, crucem portabat in corpore. Et quia in se trahebat, damna infirmitatis alienae, crucem portabat in corde.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes

V. Iustum deduxit Dominus per vias rectas.

R. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Euge, serve bone * et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constitutam, intra in gaudium Domini tui.

Et fit commemoratione feriae.

Ad Horas minores antiphona et psalmi de feria currenti.

Oratio

Deus, qui hodiernam diem beati Wunibaldi Confessoris tui migratione consecrasti: concede quaesumus; ut cuius annuam celebritatem devotis veneramur obsequiis, eius suffragiis pietatis tuae gratiam consequamur. Per Dominum nostrum.

Ad Vesperas

V. Iustum deduxit Dominus per vias rectas.
R. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Magnificat. Hic vir despiciens omundum et terrena, triumphans, divitias caelo condidit ore, manus eius misericordia.
Et fit commemoratione feriae.
Completorium de dominica.

Die 7 februarii

S. RICHARDI

Confessoris

III classis

Ad Matutinum

Lectio III

Richardus, ut posteri appellaverunt patrem sanctorum Willibaldi episcopi et Wunibaldi abbatis necnon sanctae Walburgae abbatissae, vir nobilis, in Anglia natus, liberos suos omni pietate instituit. Willibaldi filii cohortationibus commotus e patria per fretum Anglicum proficisciens, sacram peregrinationis viam pro Domino ingreditur. Multis sanctuariorum devotionis causa petitis et arduis Alpium arcibus superatis, Luccam, Italiae civitatem, pervenit. Ibique vir sanctus gravi morbo correptus, obdormivit in Domino anno septingentesimo vigesimo. Cor-

pore eius a filiis in ecclesia S. Frigidiani piissime sepulto, multo interposito tempore, pars reliquiarum eius circa annum millesimum centesimum quinquagesimum Eystadium translata est, ubi cultus eius usque adhuc celebratur.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes

V. Iustum deduxit Dominus per vias rectas.

R. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Euge, serve bone * et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constitutam, intra in gaudium Domini tui.

Oratio

Deus, cuius gratia beatus Richardus temporalem dignitatem in aeternam sublimitatem mutavit: da nobis quaesumus; ex eius imitatione prospera mundi despicer, et caelestium bonorum semper participatione gaudere. Per Dom.

Et fit commemorationis S. Romualdi, Abbatis:

Ant. Similabo eum * viro sapienti, qui aedificavit domum suam supra petram.

V. Amavit eum Dominus, et ornavit eum.

R. Stolam gloriae induit eum.

Oratio

Intercessio nos, quaesumus, Domine, beati Romualdi Abbatis commendet: ut, quod nostris meritis non valemus, eius patrocinio assequamur. Per Dom.

Ad Vespertas

V. Iustum deduxit Dominus per vias rectas.

R. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. Hic vir despiciens mundum * et terrena, triumphans divitias caelo condidit ore, manu.

Die 25 februarii

S. WALBURGAE

Virginis, Patr. aequae principalis dioecesis:

I classis

Omnia de Communi Virginum, praeter ea quae sequuntur:

Ad I Vespertas

Hymnus

Festi diei iubilis

Gaudet parens Ecclesia.

Laudes Britannae Virginis

Plaudente caelo concinit.

Producta stirpe nobili

Terrena spernit gaudia.

Walburga prudens splendidis
Vincit genus virtutibus.
Illapsa cui lux caelitus
Mentem replebat largius,
Divinus ignis iugiter
Ardebat in praecordiis.

Te, Christe clemens, supplices
Huius rogatu poscimus,
Noxas remittas criminum
Poenas et illis debitas.

Tibi, Redemptor gentium,
Walburga quem dilexerat,
Cum Patre, cum Paraclito
Aeterna laus et gloria. Amen.

V. Specie tua et pulchritudine
tua.

R. Intende, prospere procede, et
regna.

Ad Magnif. ant. O beata virgo,
* sancta Walburga, quae spernens mundum tota mente dilexisti Christum: protege nos ab omni malo et converte corda nostra ad amorem Dei.

Oratio

Deus, qui innumeris gratiae tuae donis ubique gentium tua operis magnalia: concede propitius; ut beatae Walburgae Virginis tuae apud misericordiam tuam patrocinia sentiamus, cuius non solum castitatis illustramur exemplis, verum etiam miraculorum gloria iucundamur. Per Dominum nostrum.

Et, tempore quadragesimali, fit commemoratione feriae.

Completorium de dominica.

Ad Matutinum

Hymnus

Nuptias Agni petitura castas
Deseris, Virgo generosa, pompas,
Quibus te lubens patria mulcebat,
Anglia dives.

Despicis fortis thalamos caducos
Lampade ardenti, penetrasque claustra,

Clamat ut Sponsus, sequiturque pura

Te duce turba.

Hanc doces summi resonare vocem

Numinis laudes, paeis et magistra

Facta virtutum specimenque sanctae

Ordine vitae.

Perge fraganti tumulo liquorem
Fundere aegrotis olei medelam,

Ut soles, membris, animae frequenter

Redde salutem.

Debitas laudes referamus illi,
Qui regens terras, mare et astra

solus,

Unus et trinus Deus, omne felix
Regnat in aevum. Amen.

In I Nocturno lectiones De Virginibus de Communi 1 loco.

In II Nocturno

Lectio IV

Walburga, sancti Richardi nobilis viri filia, sanctorum Willibaldi et Wunibaldi soror, in eunte saeculo octavo in Anglia nata, virginitatem Christo sponsso dicavit. A sancto Bonifatio ex Anglia in Germaniam cum aliis Deo devotis feminis vocata est, ut disciplinam religiosam apud homines gentiles plantaret, conservaret et augeret. Beato Wunibaldo defuncto Heidenheimium venit, ut monasterio monachorum illic iam florenti et novo coenobio virginum tunc exsurgentis praesesset. Quo in munere magna prudentia, humilitate et pietate fungens, omnes tamquam mater gubernavit.

R. Propter veritatem et mansuetudinem, et iustitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.
V. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. *Et*

Lectio V

Wolfhardus presbyter, eius vitam scripto referens, testatur aliquando contigisse, ut custos ecclesiae nomine Goumeradus, peracto officio vespertino precibus abbatissae reluctans, nollet lumen in coenobio accendere. At

tunc in sanctimonialium dormitorio mirum in modum lux effulgens usque ad pulsum officii matutini coruscavit. Alterum miraculum Walburga in domo cuiusdam divitis perfecisse traditur, cuius puellam usque ad mortem aegrotantem ad sanitatem revocavit, cum per totam noctem super languidam orasset. Virgo sacra multis virtutibus adornata, vocante Domino, ad gaudia caelestia migravit anno salutis septingentesimo septuagesimo nono eiusque corpus in ecclesia monasterii sepultum est.

R. Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo laetitiae.

V. Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam. *Prop*terea.

Lectio VI

Heidenheimii Walburga sepulchrum habuit usque ad Otgarium, sextum episcopum Eystettensem, cuius auctoritate castissimae Virginis reliquiae Eystadium solemni pompa translatae sunt ad locum, qui nunc a sancta Walburga nomen habet. Pars tamen quaedam sacrarum reliquiarum concessa est monasterio Monheimensi, rogatu Liubilae abbatis. Utrobique plurima miracula

mox iedit copta sunt. Eystadii autem anno millesimo trigesimo quinto, vir quidam nobilis Luitiger circa locum sepulturae eius amplum monasterium fundavit; adhuc nunc magnifice florens; ex quo sepulchro certis anni temporibus aqua manat, vulgo oleum sanctae Walburgae nuncupata, variis infirmitatibus salutifera, ut sic Deo attestante clarescat sancta Walburga, vita et miraculis clara.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proximae eius * Afferentur tibi in laetitia et exsultatione.

V. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Afferentur tibi. Gloria Patri. Afferentur tibi.

In III Nocturno: homilia in Evangelium Simile erit regnum caelorum, de eodem communi loco.
Ad Laudes
Hymnus
ab Heriberto de Rothenburg, episcopo Eystettensi 1022–1042

Ave, flos virginum, soror magnorum Fratrum Willibaldi et Wunibaldi, Ave, virginei sponsa decoris. Inter innumeros, quos misit sanctorum, Te lectam genuit lectamque misit Florem angelicum Anglia mater.

Te mater Domini, mater et virgo, Chores virginum virginem iunxit

Filioque suo sponsam dicavit. Ingressa thalamum regis caelorum

Audis angelicum carmen iucundum;

Intra, virgo, tui gaudium sponsi. Laus tibi, Trinitas, laus et potestas,

Te laudant virginis quinque prudentes,

Te oret pro nobis virgo Walburgis.

Amen.

V. Diffusa est gratia in labiis tuis.

R. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ad Benedic: ant. Hodie exsultant Angeli, laetantur Archangeli, chorus Sanctorum proclamat, turba Virginum invitat: Veni, sponsa Christi, coronaberis.*

Et, tempore quadragesimali, fit commemoratione feriae.

Ad Horas minores psalmi de dominica; ad Primam tamen ut in festis.

Ad II Vespertas

Hymnus Festi diei ut ad I Vesp.

V. Diffusa est gratia in labiis tuis.

*R. Propterea benedixit te Deus
in aeternum.*

*Ad Magnif. ant. Walburga, gem-
ma virginum nitidissima, pro-
tege nos tuo interventu ab om-
nibus adversis.*

*Et, tempore quadragesimali, fit
commemoratio feriae.*

Completorium de dominica.

Die 15 martii

S. CLEMENTIS MARIAE

HOFBAUER

Confessoris

Commemoratio

Ad Laudes

*Ant. Euge, serve bone * et fide-
lis, quia in pauca fuisti fidelis,
supra multa te constituam, intra
in gaudium Domini tui.*

*V. Iustum deduxit Dominus per
vias rectas.*

R. Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui beatum Clementem
Mariam miro fidei robore et in-
victae constantiae virtute deco-

rasti: eius meritis et exemplis fac-
nos, quaesumus, ita fortes in fide
et caritate ferventes; ut praemia
consequamur aeterna. Per Do-
minum nostrum.

Die 7 aprilis

S. HERMANNI JOSEPHI

Confessoris

III classis

Ad Matutinum

Lectio III

Hermannus, Coloniae Agrippi-
nae saeculo decimo secundo ex-
eunte natus, a prima infantia
tenerrimo erga Deiparam Virgi-
nem amore refulsit. Puerulus
Deiparae ecclesiam, in Capito-
lio nuncupatam, frequentare et
imaginem, oblatis etiam puerili-
bus munusculis, honorare con-
suevit. Cum esset duodecim an-
norum, ad ecclesiam Steinfel-
densem, nunc Aquisgranensis
dioecesis, sacri Ordinis Prae-
monstratensis, perductus niveo
eiusdem amictu indutus est. Plu-
ra composuit carmina pietatis
plena in honorem Christi Do-
mini, beatissimae Virginis, sanc-

tae Ursulae et Sociarum eius,
quarumque in ecclesia, quando
Coloniae morabatur, sacrosanctum
sacrificium summa devo-
tione offerre consuevit. Excel-
luit virtute castitatis atque hu-
militatis, quam una cum caritate
Dei et proximi preeprimis cole-
bat. Prophetico spiritu imbutus
tum martyrium sancti Engel-
berti Archiepiscopi Coloniensis,
tum propriam mortem praedixit.
Senio confectus virtutibusque
clarus, in Monasterio Cistercien-
sium Hoviensi, supremum diem
obiit. Eius sanctitatis, necnon et
miraculorum fama inde mirifice
crevit. Pius duodecimus, Ponti-
fex Maximus, sacrae Rituum
Congregationis votis obsecun-
dans, cultum Beato Hermanno
Iosepho, Sancto nuncupato, ab
immemorabili tempore preesti-
tum, confirmavit.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes

V. Iustum deduxit Dominus per
vias rectas. (T. P. Alleluia)

R. Et ostendit illi regnum Dei.
(T. P. Alleluia)

Ad Bened. ant. Euge, serve bone
* et fidelis, quia in pauca fuisti
fidelis, supra multa te consti-
tuam, intra in gaudium Domini
tui. (T. P. Alleluia)

Oratio

Deus, qui beatum Hermannum
Iosephum Confessorem tuum in
benedictionibus dulcedinis a
pueritia preevenisti: preesta,
quaesumus; ut innocentis et
sanctae vitae eius vestigiis insi-
stentes, ad caelestem patriam, in
qua gloriosus exsultat, securi
perveniamus. Per Dom.

Ad Vespertas

V. Iustum deduxit Dominus per
vias rectas. (T. P. Alleluia)

R. Et ostendit illi regnum Dei.
(T. P. Alleluia)

Ad Magnif. ant. Hic vir despi-
ciens mundum et terrena, triumphans,
divitias caelo condidit
ore, manu. (T. P. Alleluia)

Die 22 aprilis

**S. CONRADI
DE PARZHAM**
Confessoris
III classis

Ad Matutinum

Lectio III
Conradus in viculo Parzham
dioecesis Passaviensis piis hones-

tisque parentibus natus, inde a puero, modestia et solitudinis amore, quanta futurus esset sanctitate, praemonstravit. Integra iuventute in agrorum cultura transacta, ut Deo liberius famularetur, mundo valedicere statuit, quapropter amplum patrimonium abdicavit ac inter fratres laicos ordinis Minorum Capuccinorum adnumerari obtinuit. Statim ab emissâ professione, ad sanctae Annae conventum civitatis Vetoettingae missus est, ibique ianitoris officio addictus; quod ad obitum usque maximo proximorum emolumento in omnibus tum animæ tum corporis necessitatibus exercuit. Erga Eucharistiam assiduo flagravit devotionis affectu, et Deiparam Virginem tamquam matrem quotidiani obsequiis coluit. Migravitque ad Dominum anno millesimo octingentesimo nonagesimo quarto, aetatis suae septuagesimo sexto.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes

V. Iustum deduxit Dominus per vias rectas. (T. P. Alleluia)

R. Et ostendit illi regnum Dei. (T. P. Alleluia)

*Ad Benéd. ant. Euge, serve bone * et fidelis, quia in pauca fuisti*

fidelis, supra multa te constitua, intra in gaudium Domini tui. (T. P. Alleluia)

Oratio
Deus, qui misericordiae tuae ianuam fidelibus patere voluisti: te supplices exoramus; ut intercedente beato Conrado Confessore tuo, temporalia subsidia nobis tribuas et aeterna. Per Dom.

Et fit com. SS. Soteris et Caii Pp. Mm.:

Ant. Filiae Jerusalemi, venite et videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus in die solemnitatis et laetitiae. (T. P. Alleluia)

V. Pretiosa in conspectu Domini. (T. P. Alleluia)

R. Mors Sanctorum eius. (T. P. Alleluia)

Oratio

Gregem tuum, Pastor aeterne, placatus intende: et per beatos Soterem et Caium Martyres tuos atque Summos Pontifices, perpetua protectione custodi: quos totius Ecclesiae praestitisti esse pastores. Per Dom.

Ad Vespertas

V. Iustum deduxit Dominus per vias rectas. (T. P. Alleluia)

*R. Et ostendit illi regnum Dei.
(T. P. Alleluia)*

*Ad Magnif. ant. Hic vir despi-
cens mundum * et terrena,
triumphans, divitias caelo con-
didit ore, manu. (T. P. Alleluia)*

Die 27 aprilis

S. PETRI CANISII

Confessoris et Eccl. Doct.
II classis

*Omnia de Communi Conf. non
Pont., praeter ea quae sequun-
tur.*

Ad Matutinum

*In I Nocturno, lectiones Sapien-
tiam de Communi Doctorum*

In II Nocturno

Lectio IV

Petrus Canisius in Nijmegen eo ipso anno natus est, quo Lutherus aperte ab Ecclesia defecit et Ignatius de Loyola ad proeliana proelia Domini se convertit: Deo nimirum portendente, quos ille posthac adversarios, quem sacrae militiae ducem esset habi- turus. Coloniae Agrippinae, ubi

piissime instituta vita studiis operabatur, perpetuae castitatis voto se Deo obstrinxit. A beato Petro Favre allectus eoque moderatore miram Exercitiorum Spiritualium vim expertus, Societati Iesu, in Germania primus, nomen dedit. Postquam est sacerdotali auctus dignitate, pro Coloniensisibus adversus Antistitem in haeresim lapsum legationes obivit. Tum Augustani cardinalis theologus Concilio Tridentino interfuit, ad quod iterum, post quindecim annos, a pontificio Legato est arcessitus, eiusdemque Concilii felicem exitum, strenue apud Caesarem agens, maxime iuvit. Per tres annos Ingolstadii theologiam in cathedra universitatis docuit et ingenti populi concursu verbum Dei praedicavit. Ibidem suum celeberrimum catechismum minimum pro parvolorum ac plebis institutione primum edidit. Eiusdem opera similiter ac in aliis civitatibus etiam Ingolstadii collegium constitutum est, in quo decursu temporum viri famosi, de fide catholica conservanda bene meriti, educationem atque institutionem suam receperunt.

*R. Honestum fecit illum Domini-
nus, et custodivit eum ab inimi-
cis, et a seductoribus tutavit*

illum: * Et dedit illi claritatem aeternam, alleluia.
V. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio V

Eloquentia, doctrina, humanitate praeclarus, Romae quoque sancti Ignatii conversatione ingenti fructu aliquamdiu usus, atque in Basilica Vaticana e penitralibus Cordis Iesu caritate hausta, trigesinta annorum laboribus plurimum ad rem catholica-
cam apud Germanos restituendam contulit, tum, in Bavaria prae-
sertim et Austria, contionando et docendo, tum viros primarios consiliis adiuvando, tum omne hominum genus saluberrimis institutis excolendo. A Summis Pontificibus plures ad gravia religionis negotia adhibitus, ea alacer semper et firmissimus tractavit. Primus moderanda Superioris Germaniae provinciae est praepositus, eamque diuturna administratione collegiis operariisque instruxit. Colle-
gium Germanicum in Urbe omni ope provehere sategit in academiis sacra humanaque studia collapsa instauravit; praeter duo contra novatores copiosa et egregia volumina, catechismos edidit pro studentium fidelium-

que captu digestos, trium saecu-
lorum usu probatissimos. Quam-
obrem haereticorum malleus et
alter Germaniae apostolus merito est appellatus.

R. Amavit eum Dominus, et or-
navit eum: stolam gloriae induit
eum, * Et ad portas paradisi co-
ronavit eum, alleluia.

V. Induit eum Dominus loricam
fidei, et ornavit eum. Et.

Lectio VI

Tot curis distentus, animum cum Deo coniunctissimum gerebat multas etiam cotidie horas orando tribuens, lacrimis saepe perfusus et animo interdum a sensibus abducto. Adeo de se demisse sentiebat, ut se omnium minimum et diceret et haberet. Oboedientiam in primis coluit, et, postquam potestatem depo-
suerat, quibusvis Superiorum vel inopinatis ingratisque disposi-
tionibus laetus obsequebatur. Corporis afflictationi semper deditus, vigiliis et ieuniis saepe quasi armis utebatur ad difficultates superandas. Demum Fri-
burgi in Helvetia, ubi multa pro animarum salute septendecim ultimis vitae annis egerat, in osculo Domini quievit die vige-
sima prima decembris anno millesimo quingentesimo nonage-
simo septimo, aetatis suae sep-

timo supra septuagesimum. Pius Papa nonus eum caelitum Beatorum honoribus adauxit. Pius autem undecimus Sanctorum numero accensuit, simulque universalis Ecclesiae Doctorem declaravit.

R. Iste homo perfecit omnia quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus, alleluia.

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum

Lectio VII Cap. 5, 13—19

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terrae. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia sancti Petri Canisii Presbyteri

Notae in Evangelia, in Festo S. Martini Ep., post initium

Amabo et colam missos a Christo Apostolos horumque successores in Evangelii semine spargendo sedulos et indefessos propagandi verbi cooperatores, qui iure te-

stari possunt: Sic nos existimet homo ut ministros Christi, et dispensatores mysteriorum Dei. Voluit enim Christus ut vigilans tissimus ac fidelissimus paterfamilias per tales ministros, ac legatos lucernam evangelicam igne caelitus demisso accendi, et accensam non modio supponi, sed super candelabrum constitui quae suum splendorem longe lateque diffunderet omnesque tum Iudeorum tum gentium vigentes tenebras et errores profligaret.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluia.

V. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. *Ipse.*

Lectio VIII

Etenim evangelico Doctori sat non est, verbo lucere populo et vocem in deserto clamantem praestare, multisque in pietate iuvandis lingua operam dare, ne alioquin, si verbi ministerium praetermittat, canis mutus non valens latrare a propheta dicitur. Sed et ardere illum oportet, ut, opere atque caritate instruc-

tus, munus suum ornet evangelium, Paulumque ducem sequatur. Is quippe non contentus Ephesiorum episcopo demandare: Praecepit hoc et doce: labora sicut bonus miles Christi Iesu; constanter etiam apud amicos et inimicos evangelizavit, ac episcopis apud Ephesum collectis bona dixit conscientia: Vos scitis, quomodo nihil subtraxerim utilium, quominus annuntiarem vobis, et docerem vos publice et per domos, testificans Iudeis atque gentilibus in Deum poenitentiam, et fidem in Dominum nostrum Iesum Christum.

R. In medio Ecclesiae aperuit os eius, * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiae et intellectus, alleluia.

V. Iucunditatem et exsultationem thesaurizavit super eum. Et. Gloria Patri. Et.

Lectio IX

Talem enim pastorem decet esse in Ecclesia, qui, more Pauli, omnibus omnia fiat, ut in illo reperiatur aeger curationem, maestus laetitiam, desperans fiduciam, imperitus doctrinam, dubius consilium, poenitens veniam atque solatum, et quidquid tandem ad salutem est cuique necessarium. Quocirca pulchre Chri-

stus, cum primarios mundi Ecclesiaeque doctores constituere vellet, non sat habuit discipulis dicere: Vos estis lux mundi: sed etiam illud subiecit: Non potest civitas abscondi supra montem posita, neque accendent lucernam et ponunt eam sub modio, sed super candelabrum, ut luceat omnibus qui in domo sunt. Errant enim opinantes ecclesiastae, quod muneri suo doctrinae splendore magis quam vitae integritate et caritatis ardore possint satisfacere.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes

V. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, alleluia.

R. Et ostendit illi regnum Dei, alleluia.

Ad Bened. ant. Euge, serve bone * et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constitua, intra in gaudium Domini tui, alleluia.

Oratio

Deus, qui ad tuendam catholica-
cam fidem beatum Petrum Con-
fessorem tuum virtute et doc-
trina roborasti: concede propiti-
tius; ut eius exemplis et monitis
errantes ad salutem resipiscant,
et fideles in veritatis confessione

perseverent. Per Dominum nostrum.

Ad Horas minores ant. et psalmi de feria currenti.

Ad II Vespertas

V. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, alleluia.

R. Et ostendit illi regnum Dei, alleluia.

Ad Magnif. ant. O Doctor optimus, * Ecclesiae sanctae lumen, beate Petre, divinae legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei, alleluia.

Completorium de dominica.

Sabbato primo mensis Maii

**B. MARIAE V.
PATRONAE BAVARIAE**

I classis

*Omnia de Communi festorum
B. Mariae Virginis, praeter ea,
quae hic habentur propria.*

Ad I Vespertas

Ant. 1 Dominare, * Virgo potens, in medio populi patrocinio tuo confidentis, alleluia.

2 Habitare fecit * omnipotens Deus Virginem Patronam in terra nostra, Matrem filiorum laetantem, alleluia.

3 Fiat pax, * Domina nostra, in virtute tua et abundantia in turribus tuis, alleluia.

4 Ecce, * Virgo Maria, hereditas tua: filii iucundo corde tibi devoti, alleluia.

5 Confortavit * Dominus seras portarum tuarum et benedixit filiis tuis in te, alleluia.

Capit. *Eccli. 24, 14*

Ab initio et ante saecula creata sum, et usque ad futurum saeculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministram stravi.

Hymnus

Ave, maris stella
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix caeli porta.

Sumens illud Ave
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevae nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen caecis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solutos,
Mites fac et castos.

Vitam praesta puram,
Iter para tutum,
Ut, videntes Iesum,
Semper collaetemur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spiritui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

V. Ora pro nobis, sancta Patrona Bavariae, alleluia.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi, alleluia.

Ad Magnif. ant. Ecce, Maria * erat spes nostra, ad quam confugimus in auxilium, ut liberaret nos, et venit in adiutorium nobis, alleluia.

Oratio

Deus, qui dilecti Filii tui Genetricem nobis Matrem ac Patronam dare dignatus es: concede propitius; ut sub huius Matris tutela ab omni hostium defendamur incursu, et sine timore in sanctitate et iustitia tibi serviamus. Per eundem Dom.
Completorium de dominica.

Ad Matutinum
Invitat. Christum Regem adoremus * Et Mariam collaudemus, piam nostram Dominam, alleluia.

Hymnus

Superni Sponsa Flaminis,
Propitiatrix hominis,
Maria, Virgo regia,
Plena laudaris gratia.

Compesce carnis fomitem
Hostisque saevi rabiem;
Terrena da despicere,
Superna concupiscere.

Bavariae praesidium;
Da robur, fer auxilium;
De caelis rora gratiam
In tuam hanc familiam.

Constringe nos suavibus
Tuis, Mater, amplexibus;
Nos redde gratos Filio
Sanctoque reple gaudio.
Iesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

In I Nocturno

Ant. Tu refugium nostrum, * tu auxiliatrix nostra, Virgo Maria: ora pro nobis Dominum, alleluia.

Sub qua sola ant. dicuntur tres psalmi huius Nocturni.

V. Specie tua et pulchritudine tua, alleluia.

R. Intende, prospere procede, et regna, alleluia.

De Parabolis Salomonis

Lectio I *Prov. 2, 10–15*

Si intraverit sapientia cor tuum, et scientia animae tuae placuerit: consilium custodiet te, et prudentia servabit te, ut eruaris a via mala, et ab homine, qui perversa loquitur, qui relinquunt iter rectum, et ambulant per vias tenebrosas: qui laetantur cum malefecerint, et exsultant in rebus pessimis: quorum viae perversae sunt, et infames gressus eorum.

R. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa,
* Dedi suavitatem odoris, alleluia.
V. Et sicut cinamomum et balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio II *Prov. 3, 21–26*

Fili mi, ne effluant haec ab oculis tuis. Custodi legem atque consilium: et erit vita animae tuae, et gratia faucibus tuis. Tunc ambulabis fiducialiter in via tua, et pes tuus non impinget: si dormieris, non timebis; quiesces et suavis erit somnus tuus. Ne paveas repentina terrore, et irruentes tibi potentias

impiorum. Dominus enim erit in latere tuo, et custodiet pedem tuum, ne capiaris.

R. Quae est ista, quae processit sicut sol, et formosa tamquam Ierusalem? * Viderunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et reginae laudaverunt eam, alleluia. V. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum et lilia convallium. Viderunt.

Lectio III *Prov. 8, 12–17*

Ego sapientia habito in consilio, et eruditis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum: arrogantium, et superbiam et viam pravam, et os bilingue detestor. Meum est consilium et aequitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, et legum conditores iusta decernunt. Per me principes imperant et potentes decernunt iustitiam. Ego diligentes me dligo: et qui mane vigilant ad me, invenient me.

R. Ornatam monilibus filiam Ierusalem Dominus concupivit:
* Et videntes eam filiae Sion, beatissimam praedicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum, alleluia.
V. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et. Gloria Patri. Unguentum.

In II Nocturno

Ant. Ad te, sancta Dei Genetrix,
* clamavimus, et per te venit
Domini auxilium nobis, alleluia.

V. Adiuvabit eam Deus vultu
suo, alleluia.

R. Deus in medio eius, non com-
movebitur, alleluia.

Lectio IV

Bavariae regiones, quarum, teste ipso Summo Pontifice Pio septimo, nullae florentiores ob catholicae religionis studium in orbe terrarum fuerunt iam antiquitus singulari quadam erga beatissimam Virginem Mariam devotione excellebant. Cuius rei documenta sunt perantiqua ecclesia Augustana, ecclesia metropolitana Monacensis, ecclesia cathedralis Spirensis permultaque alia et in antiquis et in recentibus Bavariae partibus templa et sanctuaria Mariana, sive venerabili antiquitate conspicua, sive continua peregrinantium frequentatione celeberrima. Idem testantur sodalitates vel congregations sub eiusdem gloriosae Virginis praesidio instituta ac statuae et imagines Marianae ubilibet piae fidelium venerationi propositae in frontibus domorum, in plateis et compitis, iuxta agros et campos, inter

obscura silvarum et super cacumina montium.

R. Sub tuum praesidium confugimus, sancta Genetrix; nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus: * Sed a periculis cunctis libera nos semper, Virgo gloriosa et benedicta, alleluia.

V. Regina mundi et patriae Patrona dignissima, intercede pro nostra pace et salute. Sed.

Lectio V

Cultus istius Mariani fautores extiterunt praecipui Bavariae duces ac principes. Alii iam inde ab aevo medio monasteria quae-dam celeberrima sub invocatione et nomine beatae Mariae Virginis dedicaverunt et munificentia vere regia locupletaverunt, alii Matrem perdolentem sive Virginem sine macula conceptam pie venerando subditis suis praecilla exempla dederunt. Capellam praesertum regiam Oettinganam, in qua ab antiquissimis iam temporibus statua thaumaturga Deiparae Virginis impense colitur, pii et pretiosis muneribus cumulare ibique preces ex animo fundere solebant. Quin etiam post mortem, maximi amoris vinculis cum Patrona augustissima coniunctos se esse pie profitebantur cordibus suis urnis argenteis inclusis et in ipso

sanctuario illo Mariano reconditis.

R. Beata es, Maria, Mater Christi, quia ex te mundi salus advenit, et gloriosa fulges ante Dominum. * Quapropter ora pro tuis famulis ad Salvatorem nostrum ac Filium tuum, alleluia.
V. Sancta Maria Virgo, intercede pro his, qui nostrae patriae regimini praesunt, quae genuisti Regem orbis. Quapropter.

Lectio VI

Quibus aliisque documentis luculenter appareat, regiones Bavarias titulum insignem regni Marianii iure promerer. Quod aperte significavit Maximilianus elector primus, qui in fronte palatii sui novi statuam Marianam titulo „Patrona Boariae“ insignitam dedicavit ac postea, cum eiusdem caelestis Patronae intercessione praeclaram victoriam reportasset, grata memoria alteram statuam in foro publico erigendam curavit in honorem beatiae Mariae Virginis, quam verbis et scriptis Boicam Dominam salutavit. Ex ea aetate titulus beatiae Mariae Virginis Patronae Bavariae tantam auctoritatem obtinuit, ut nummis et monumentis publicis frequenter imponi inciperet. Ludovici de-

mum tertii, Regis, qui iam, priusquam regno potiretur, Oettingae solemnem catholicae fidei et pietatis erga beatissimam Virginem professionem palam edere non dubitaverat, precibus peramanter annuens, Benedictus Papa decimus quintus immani bello per Europam grassante, eandem Virginem Mariam totius Bavariae principalem apud Deum Patronam supra sua auctoritate constituit eiusque sub eodem titulo solemnitatem in cunctis Bavariae dioecesis cum Officio et Missa propriis sub ritu primae classis celebrandam concessit.

R. Quasi arcus refulgens inter nebulas et quasi flos rosarum in diebus vernis et quasi lilia in transitu aquae: * Sic fulget Virgo immaculata, alleluia.

V. Arcum meum ponam in nubibus et erit signum foederis mei vobiscum. Sic. Gloria Patri. Sic.

In III Nocturno

Ant. Non recedat * laus tua, Virgo Maria, de ore hominum, qui memores fuerint virtutis Domini in aeternum, pro quibus non pepercisti animae tuae, alleluia.

V. Elegit eam Deus, et praeelegit eam, alleluia.

R. In tabernaculo suo habitare
facit eam, alleluia.

Lectio sancti Evangelii secun-
dum Ioannem.

Lectio VII Cap. 2, 1–11

In illo tempore: Nuptiae factae sunt in Cana Galilaeae, et erat Mater Iesu ibi. Vocatus est autem et Jesus, et discipuli eius ad nuptias. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis

Sermo de spiritualibus nuptiis
Hic nonnumquam vinum defi-
cit, gratia scilicet devotionis et
fervor caritatis. Quoties mihi
necesse est, fratres, post lacri-
mosas querimonias vestras ex-
orare Matrem misericordiae, ut
suggerat suo benignissimo Filio,
quoniam vinum non habeatis?
Et ipsa, dico vobis, carissimi, si
pie a nobis pulsata fuerit, non
deerit necessitati nostrae, quo-
niā misericors est et Mater mi-
sericordiae; nam si compassa est
verecundiae illorum, a quibus
fuerat invitata, multo magis
compatietur nobis, si pie fuerit
invocata.

R. Felix namque es, sacra Virgo
Maria, et omni laude dignissi-
ma: * Quia ex te ortus est sol
iustitiae, Christus, Deus noster,
alleluia.

V. Ora pro populo, interveni

pro clero, intercede pro devoto
femineo sexu: sentiant omnes
tuum iuvamen, quicumque cele-
brant tuum sanctum patroci-
nium. Quia.

Lectio VIII

Sed quem non moveat, quod in
nuptiis illis respondit Dominus
benignissime sanctissimae Matri
suae, dicens: Quid mihi et tibi
est, mulier? Quid tibi et illi est,
Domine? Nonne, quod filio et
matri? Quid ad illam pertines,
quaeris, cum tu sis benedictus
fructus ventris eius immaculati?
Nonne ipsa est, quae, salvo pu-
dore, concepit et sine corrup-
tione te peperit? Nonne ipsa est,
in cuius utero novem mensibus
moratus es, cuius virgineis uberi-
bus lactatus es, cum qua iam
duodecim annorum factus, de
Ierusalem descendisti et eras
subditus illi? Nunc ergo, Domi-
ne, quid molestus es illi, dicens:
Quid mihi et tibi? Multum per
omnem modum.

R. Erit in novissimis diebus
mons praeparatus Virginis Ma-
riae in vertice montium et eleva-
bitur super caelos, et ibunt po-
puli multi et dicent: * Venite, et
ascendamus ad montem, alleluia.

V. Sicut laetantium omnium ha-
bitatio est in te. Venite. Gloria
Patri. Venite.

Lectio IX

Sed manifeste iam video, quod non velut indignans aut confundere volens Virginis Matris tenebram verecundiam dixeris: Quid mihi et tibi: cum venientibus ad te iuxta Matris praeceptum ministris, nihil cunctatus, facias, quod illa suggestit. Ut quid ergo, fratres, ut quid sic respondebat prius? Utique propter nos, ut conversos ad Dominum iam non sollicitet carnalium cura parentum, et necessitudines illae non impediant exercitium spirituale. Quamdiu enim de mundo sumus, debitores nos constat esse parentibus; at postquam reliquimus nosmetipsos, multo magis ab eorum sollicitudine liberi sumus. Optime ergo nos docuit Dominus, ne solliciti simus super propinquis carnis nostrae plus quam religio postulet, quando ipsi Matri et tali Matri, respondit: Quid mihi et tibi est, mulier?

Te Deum laudamus.

Ad Laudes

et per Horas

*Ant. 1 Parata, * Regina caelorum, sedes tua ex tunc: patrocinio tuo firmavit Dominus terram nostram, alleluia.*

Psalmi de dominica 1 loco

2 Populum suum * Dominus et oves pascuae suae posuit sub tua tutela, victrix serpentis antiqui, alleluia.

3 In velamento * protectionis tuae exsultabimus, Virgo gloriosissima: nos suscepit dextera tua, alleluia.

4 Benedicant te * omnes una voce dicentes: Tu gloria Ierusalem, tu laetitia Israel, tu honorificentia populi nostri, alleluia.

5 Reges terrae * et omnes populi, senes cum iunioribus laudent nomen tuum, dulcissima Dei Genetrix Maria, alleluia.

Capit. *Eccli. 24, 14*

Ab initio et ante saecula creata sum, et usque ad futurum saeculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministrami.

Hymnus

Aurora soli praevia,
Felix salutis nuntia,
In noctis umbra plebs tua
Te, Virgo, supplex invocat.

Torrens nefastis fluctibus
Cunctos trahens voragine,
Leni residit aequore,
Cum transit Arca foederis.

Fatale virus evomens
Attollit anguis verticem;

At tu draconis turgidum
Invicta conteris caput.
Mater benigna, respice
Flectus precesque supplicum,
Et dimicantes, tartari
Victrix, tuere ab hostibus.

Iesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna saecula.
Amen.

V. Ora pro nobis, sancta Patrona Bavariae, alleluia.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi, alleluia.

Ad Bened. ant. Gloriosae * Virginis Mariae patrocinium dignissimum recolamus, cuius honor praestat beneficia populorum et oratio perducit ad regna caelorum, alleluia.

Oratio

Deus, qui dilecti Filii tui Genetricem nobis Matrem ac Patronam dare dignatus es: concede propitius; ut sub huius Matris tutela ab omni hostium defendamur incursu, et sine timore in sanctitate et iustitia tibi serviamus. Per eundem Dom.

*Ad Horas psalmi de dominica,
ad Primam tamen ut in festis;
et ad eam in responsorio brevi*

dicitur versus Qui natus es de Maria, Virgine.

Ad Tertiam

Capit. Ab initio, *ut supra ad Laudes.*

R. br. Specie tua et pulchritudine tua, * alleluia, alleluia.
Specie. V. Intende, prospere procede, et regna. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Specie.

V. Adiuvit eam Deus vultu suo, alleluia.

R. Deus in medio eius, non commovebitur, alleluia.

Ad Sextam

Capit. Eccli. 24, 15–16

Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Ierusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei hereditas illius, et in plenitudine sanctorum detentio mea.

R. br. Adiuvit eam Deus vultu suo, * Alleluia, alleluia. Adiuvit. V. Deus in medio eius non commovebitur. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Adiuvit.

V. Elegit eam Deus, et praelegit eam, alleluia.

R. In tabernaculo suo habitare facit eam, alleluia.

Ad Nonam

Capit. Eccli. 24, 19–20

In plateis sicut cinnamomum et balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

R. br. Elegit eam Deus, et prae-elegit eam, * Alleluia, alleluia. *Elegit. V.* In tabernaculo suo habitare facit eam. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. *Elegit.*

V. Diffusa est gratia in labiis tuis, alleluia.

R. Propterea benedixit te Deus in aeternum, alleluia.

Ad II Vespertas

Omnia ut ad I Vespertas, praeter:

V. Ora pro nobis, sancta Patrona Bavariae, alleluia.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi, alleluia.

Ad Magnif. ant. Benedicant te,

* Patrona clementissima, omnes generationes: quia fecit tibi Dominus magna, qui potens est, alleluia.

Completorium de dominica.

Die 16 maii *ad* *Matutinum*
S. IOANNIS NEPOMUCENI
Martyris
III classis

Ad Matutinum
Lectio III

Ioannes de Pomuk, filius Welfini, circa annum millesimum trecentesimum septuagesimum clericus, Pragensis, imperiali auctoritate munere notarii publici functus est. Sacerdotio auctus, vir egregiae indolis Pragae iuris canonici baccalaureus, Patavii vero decretorum doctor promotus est. Archiepiscopus Pragensis Ioannem, inter canonicos cooptatum, dioecesis vicarium generalem constituit. Vir Dei iura Ecclesiae fortiter contra regem Wenceslaum defendit, qui illum in carcerem detrusum tormentisque vexatum tandem in Moldavam flumen, Pragam interfluens, noctu deicere fecit. Iam apud aequales praecipua occisionis ratio sacramentale sigillum, constanter a Ioanne contra regis contentionem servatum, affirmabatur. Amplius trecentis post mortem annis, in iuridica corporis recognitione, sancti Martyris

lingua incorrupta et vivida reperta est. Benedictus decimus tertius, Pontifex Maximus, primum hunc sacramentalis sigilli assertorem sanctorum Martyrum catalogo adscripsit. Statuae sancti Ioannis Nepomuceni in multis pontibus erectae testantur venerationem piam a populo christiano ei ubique exhibitam.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes

V. Pretiosa in conspectu Domini, alleluia.

R. Mors Sanctorum eius, alleluia.

Ad Bened. ant. Filiae Ierusalem,
* venite et videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus in die solemnitatis et laetitiae, alleluia, alleluia.

Oratio

Deus, qui ob invictum beati Ioannis sacramentale silentium nova Ecclesiam tuam martyrii corona decorasti: da nobis eius intercessione et exemplo linguam caute custodire; ac omnia potius mala quam animae detrimentum in hoc saeculo tolerare. Per Dom.

Et fit commemoratio S. Ubaldi, Episcopi et Confessoris:

Ant. Euge, serve bone * et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis,

supra multa te constituam, dicit Dominus, alleluia.

V. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, alleluia.

R. Et ostendit illi regnum Dei, alleluia.

Oratio

Auxilium tuum nobis, Domine, quaesumus, placatus impende: et, intercessione beati Ubaldi Confessoris tui atque Pontificis, contra omnes diaboli nequicias dexteram super nos tuae propitiationis extende. Per Dom.

Ad Vesperas

V. Pretiosa in conspectu Domini, alleluia.

R. Mors sanctorum eius, alleluia.

Ad Magnif. ant. Sancti et iusti, * in Domino gaudete, alleluia: vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluia.

Die 5 iunii

S. BONIFATII

Episcopi et Martyris

II classis

Omnia de Communi unius Martyris, praeter ea quae sequuntur:

Ad Matutinum

In I Nocturno lectiones A Mileto de Communi

In II Nocturno

Lectio IV

Bonifatius, antea Winfridus appellatus, apud Anglos natus est exeunte saeculo septimo, et ab ipsa infantia mundum aversatus, vitam monasticam in votis habuit. Cum eius pater animum saeculi illecebris permutare frustra tentasset, monasterium ingreditur, et sub beati Wolphardi disciplina omnium virtutum ac scientiarum genere imbuitur. Annum agens trigesimum sacerdotio insignitur, ac verbi divini praedicator assiduus, magno animarum lucro hoc in munere versatur. Attamen, regnum Christi adaugere desiderans, continuo flebat ingentem multitudinem barbarorum, qui ignorantiae nebris immersi daemoni famulabantur. Qui quidem animarum zelus cum in dies inexstinguibili ardore accresceret, divino numine per lacrimas et orationes explorato, facultatem a monasterii praeposito obtinuit ad Germanicas oras proficisciendi.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit

illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

V. Descenditque cum illo in foream, et in vinculis non dereliquit eum. *Et.*

Tempore Paschali

*R. Lux perpetua lucebit Sanctis tuis, Domine, * Et aeternitas temporum, alleluia, alleluia.*

V. Laetitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium et exsultationem obtinebunt. *Et.*

Lectio V

Ex Anglia duobus cum sociis navem solvens, Dorestadium in Frisiae oppidum venit. Cum autem bellum gravissimum inter Frisonum regem Radbodus et Carolum Martellum exarsisset, sine fructu Evangelium praedicavit. Quapropter in Angliam reversus, ad suum redivit monasterium, cui invitus praeficitur. Post elapsum biennium, ex consensu episcopi Vintoniensis, munus abdicavit, et Romam profectus est, ut apostolica auctoritate ad gentilium conversionem delegaretur. Cum ad Urbem pervenisset, a Gregorio secundo benigne excipitur, pro Winfrido Bonifatius a Pontifice nominatur. In Germaniam directus, Thuringiae Saxoniaeque populis Christum annuntiavit. Cum in-

terea Radbodus, Frisiae rex ac infestissimus christiani nominis hostis, occubuisset, Bonifatius ad Frisones rediit, ubi sancti Willibrordi socius per triennium tanto cum fructu Evangelium praedicavit, ut, destructis idolorum simulacris, innumerae vero Deo ecclesiae excitarentur.

R. Desiderium animae eius tribuisti ei, Domine, * Et voluntate labiorum eius non fraudasti eum. V. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. *Et*

Tempore Paschali

R. In servis suis, alleluia, * Consolabitur Deus, alleluia.

V. Judicabit Dominus populum suum, et in servis suis.

Consolabitur Deus, alleluia.

Lectio VI

A sancto Willibordo ad episcopale munus expetitus, illud detrectavit, ut promptius infideliū saluti instaret. In Germanium profectus, plura Hassorum millia a daemonis superstitione avocavit. A Gregorio Pontifice Romam evocatus, post insignem fidei professionem episcopus consecratur. Exinde ad Germanos redux, Hassiam et Thuringiam

giam ab idololatriæ reliquiis penitus expurgavit. Tanta propter merita Bonifatius a Gregorio tertio ad dignitatem archiepiscopalem evehit, et tertio Romanum profectus a Summo Pontifice Sedis apostolicae legatus constituitur. Qua insignitus auctoritati quatuor episcopatus scilicet Ruraburgi, Wirzeburgi, Eystadii et Erfordii instituit, et varias synodos celebravit, inter quas concilium Leptinense memorabile est, apud Belgas in Cameracensi dioecesi celebratum, quo quidem tempore ad fidem in Belgio adaugendam egregie contulit. A Zacharia Papa creatus Moguntinus archiepiscopus, ipso Pontifice iubente, Pipinum in regem Francorum unxit. Post mortem sancti Willibrordi Ultraiectensem ecclesiam gubernandam suscepit, primo per Eobanum, deinde per seipsum, dum ab ecclesia Moguntina absolutus Ultraiecti resedit. Frisonibus ad idololatriam relapsis, Evangelium praedicare rursus aggreditur, cumque officio pastorali occuparetur, a barbaris et impiis hominibus iuxta Bornam fluvium cum Eobano co-episcopo multisque aliis cruenta caede peremptus martyrii palma condecoratur. Corpus sancti Bonifatii Moguntiam translatum,

et, ut ipse vivens petierat, in Fuldensi monasterio, quod extruxerat, reconditum fuit, ubi multis miraculis inclaruit. Pius nonus Pontifex Maximus, eius Officium et Missam ad universam Ecclesiam extendit.

R. Stola iucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput eius. V. Cibavit illum Dominus pane vitae et intellectus: et aqua sapientiae salutaris potavit illum. *Et. Gloria Patri. Et.*

Tempore Paschali

R. Filiae Ierusalem, venite et videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus * In die solemnitatis et laetitiae, alleluia.

V. Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. *In die. Gloria Patri. In die.*

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum

Lectio VII

Cap. 5, 1-12

In illo tempore: Videns Jesus turbas, ascendit in montem, et cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli eius. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi
*Liber 1 de Sermone Domini in
monte, cap. 2*

Beati mundo corde; quoniam ipsi Deum videbunt. Quam ergo stulti sunt, qui Deum istis exterioribus oculis quaerunt, cum corde videatur, sicut alibi scriptum est: Et in simplicitate cordis quaerite illum. Hoc est enim mundum cor, quod est simplex cor. Et quemadmodum lumen hoc videri non potest, nisi oculis mundis: ita nec Deus videtur, nisi mundum sit illud, quo videri potest. Beati pacifici; quoniam ipsi filii Dei vocabuntur. In pace perfectio est, ubi nihil repugnat; et ideo filii Dei pacifici, quoniam nihil in his resistit Deo, et utique filii similitudinem patris habere debent.

R. Corona aurea super caput eius, * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis.

V. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. *Expressa.*

Tempore Paschali

R. Ego sum vitis vera, et vos palmites: * Qui manet in me, et

ego in eo, hic fert fructum multum, alleluia, alleluia.

V. Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. Qui manet in me, et ego.

Lectio VIII

Pacifici autem in semetipsis sunt, qui omnes animi sui motus componentes, et subiicientes rationi, id est menti et spiritui, carnalesque concupiscentias habentes edomitas, fiunt regnum Dei. In quo ita sunt ordinata omnia, ut id, quod est in homine praecipuum et excellens, hoc imperet, ceteris non reluctantibus, quae sunt nobis bestiisque communia; atque id ipsum quod excellit in homine, id est mens et ratio, subiiciatur potiori, quod est ipsa veritas, unigenitus Filius Dei. Neque enim imperare inferioribus potest, nisi superiori se ipse subiiciat. Et haec est pax, quae datur in terra hominibus bonae voluntatis; haec vita consummati perfectique sapientis.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicum non timuit, nec terrenae dignitatis gloriam quaesivit, sed ad caelestia regna pervenit.

V. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Qui. Gloria Patri. Qui.

Tempore Paschali

R. Candidi facti sunt Nazaraei eius, alleluia: splendorem Deo dederunt, alleluia: * Et sicut lac coagulati sunt, alleluia, alleluia. V. Candidiores nive, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchriores. Et sicut lac. Gloria Patri. Et sicut lac.

Lectio IX

De huismodi regno pacatissimo et ordinatissimo missus est foras princeps huius saeculi, qui perversis inordinatisque dominatur. Hac pace intrinsecus constituta atque firmata, quascumque persecutiones ille, qui foras missus est, forinsecus concitaverit, auget gloriam, quae secundum Deum est; non aliquid in illo aedificio labefactans, sed deficientibus machinis suis innotescere faciens, quanta firmitas intus exstructa sit. Ideo sequitur: Beati, qui persecutionem patiuntur propter iustitiam; quoniam ipsorum est regnum caelorum.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes

V. Iustus ut palma florebit.

R. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Bened. ant. Qui odit * animam suam in hoc mundo, in vitam aeternam custodit eam.

Oratio

Deus, qui multitudinem populo-
rum, beati Bonifatii Martyris tui
atque Pontificis zelo, ad agnitionem
tui nominis vocare dignatus es:
concede propitius; ut, cuius
solemnia colimus, etiam patronicia
sentiamus. Per Dom.

*Ad Horas minores ant. et psalmi
de feria currenti.*

Ad Vesperas

V. Iustus ut palma florebit.

R. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Magnif. ant. Qui vult venire
post me, * abneget semetipsum,
et tollat crucem suam, et sequatur
me.

Completorium de dominica.

Die 4 iulii

S. UDALRICI

Episcopi et Confessoris

III classis

Ad Matutinum

Lectio III

Udalricus, Alamannus, Hupaldi
et Dietpirchae filius, puer ad
monasterium sancti Galli missus,

Deum ad sacerdotium vocantem
secutus est. Triginta tres annos
natus episcopus praeficitur ecclesiae
Augustanae, quam per decem
lustra forti manu infracto-
que animo perturbatissimis tem-
poribus rexerat. Divina mysteria
summa devotione peregit, opus
liturgicum maxima solemnitate
persolvit, multasque celebravit
synodos. Zelo domus Dei ardens
ecclesiam cathedralem Augustana-
nam aliasque dirutas ecclesias
restituit novasque exstruxit et
monasteria omni fovit opera.
Cum Reginoldus, episcopus Ey-
stettensis, ecclesiam cathedralem
a santo Willibaldo erectam ex
parte destruere eamque amplifi-
care cogitaret et consilium sancti
Udalrici inquireret, responsum
acepit, hanc ecclesiam esse satis
magnam quantitate, maximam
vero sanctitate neque se in ullam
venisse ecclesiam, in qua melius
posset orare. Vir Dei Udalricus
pacificus pacem inter Ottudem re-
gem et Liutolfum filium compo-
suit. Contra Hungaros civitatem
Augustanam fortiter defendens,
illustris illius victoriae in campo
Lycensi reportatae partem praeci-
puam habuit, cum patria sal-
vans fidem. Die quarto mensis
iulii anni nongentesimi septuage-
simi tertii pie defunctum Ioannes
decimus quintus primum

canonico processu Sanctorum fastis adiunxit.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes

V. Iustum deduxit Dominus per vias rectas.

R. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Euge, serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constitua, dicit Dominus.

Oratio

Deus, qui conspicis, quia ex nulla nostra virtute subsistimus: concede propitiis; ut, intercessione beati Udalrici Confessoris tui atque Pontificis, contra omnia adversa muniamur. Per Dom.

Ad Vespertas

V. Iustum deduxit Dominus per vias rectas.

R. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. Amavit eum Dominus, * et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, et ad portas paradisi coronavit eum.

Die 5 iulii

S. OTTONIS.

Episcopi et Confessoris

III classis

Ad Matutinum

Lectio III

Ootto, in Suevia natus, studiis ut traditur in monasterio Wilcebursensi, dioecesis Eystettensis, ac Bambergae absolutis sacerdotio initiatu*s* est. Ut capellanus aulae regiae, variis ad Wratislaum Duce*m* Poloniae legationibus bono eventu peractis, ab Henrico quarto imperatore est praefectus magister perficienda*e* ecclesiae cathedralis Spirensis. Ab imperatore Henrico quarto, quamvis invitus, ecclesiae Bergensis episcopus designatus, votum Domino emisit, numquam se in dignitate episcopali permansurum nisi Pontificis Maxim*i* ipsius manu consecrari mere*r*etur. Dein Romam profectus a Paschali Papa secundo consecratus est. In episcopatu*m* multa mirae sanctitatis, prudentiae et sollicitudinis pastoralis exempla reliquit. In componendis controversiis, quae suis temporibus inter regnum et sacerdotium de ecclesiarum electionibus ac investitura fuerunt, multum elati*m*.

boravit. Cum in exstenuendis reparandisque plurimis ecclesiis et monasteriis magna munificentia clariusset ac innumeram fere multitudinem Pomeranorum ad Christi fidem convertisset, beato denique fine quievit et in beati Michaelis ecclesia Bambergae sepultus est, anno salutis millesimo centesimo trigesimo nono, tertio nonas iulii, episcopatus sui anno trigesimo septimo.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes

V. Iustum deduxit Dominus per vias rectas.

R. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Euge, serve bone * et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constitua, dicit Dominus.

Oratio

Da, quaesumus, omnipotens Deus: ut beati Ottonis Confessoris tui atque Pontificis veneranda solemnitas, et devotionem nobis augeat et salutem. Per Dom.

Et fit commemoration S. Antonii M. Zaccariae Conf.

Ant. Similabo eum * viro sapienti, qui aedificavit domum suam supra petram.

V. Amavit eum Dominus, et ornavit eum.

R. Stolam gloriae induit eum.

Oratio

Fac nos, Domine Deus, supereminentem Jesu Christi scientiam, spiritu Pauli Apostoli ediscere, qua beatus Antonius Maria mirabiliter eruditus, novas in Ecclesia tua clericorum et virginum familias congregavit. Per eumdem Dominum.

Ad Vespertas

V. Iustum deduxit Dominus per vias rectas.

R. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. Amavit eum Dominus, * et ornavit eum, stolam gloriae induit eum, et ad portas paradisi coronavit eum.

Die 6 iulii

Ss. CYRILLI et METHODII

Episcoporum et Confessorum

III classis

Ut in Breviario die 7 iulii.

Vesperae de sequenti.

Die 7 iulii

S. WILLIBALDI

Episcopi et Confessoris, Patroni
principalis dioecesis

I classis

*Omnia de Communi Confessoris
Pont., praeter ea quae sequuntur.*

Ad I Vespertas

Hymnus

*ab Heriberto de Rothenburg,
episcopi Eystettensi 1022–1042*

Mare, fons ostium atque terra-
rum,
Deus, tu omnium caput bono-
rum,

A te bona fluunt, ad te recurrunt.
Longe ab insulis pars bona maris
Ad fontem rediit teque requirit,
Jesu, viventium fontem aqua-
rum.

Maris fons est Deus, pars Willi-
baldus,
Quem procul patriis sitit ab oris,
Cervi more suum tendit ad
haustum.

Anglorum insulae felix alumne,
Nos prece sedula dignos fac aqua,
Quam quisquis biberit, sitim post
nescit.

Mundos baptimate fraudes ini-
quae
Semper inficiunt maleque mer-
gunt

Per stagnum criminis in poenam
mortis.

Sed tuis precibus omnes rogamus
De saeva eripi noxa Charybdis
Tangentes lacrimis portum salu-
tis.

Laus tibi, Trinitas, laus et pote-
stas,
Te laudant flumina, caeli ac terra,
A mari ad mare laus sit hac die.
Amen.

V. Amavit eum Dominus, et or-
navit eum.

R. Stolam gloriae induit eum.

Ad Magnif. ant. Sacerdos et
Pontifex, * et virtutum opifex,
pastor bone in populo, ora pro
nobis Dominum.

Oratio

Deus, populi tui pastor et rector,
qui gloriosum Pontificem Willi-
baldum nobis patrem et patronum
statuisti: fac, ut eius exem-
pto toto corde Christi vestigia
sequamur et ipsi vita et actione
serviamus: Qui tecum.

Completorium de dominica.

Ad Matutinum

*In I Nocturno lectiones Fidelis
sermo, de Communi 1 loco*

Ad II Nocturno

Lectio IV

Willibaldus, patre Richardo, viro
cum genere tum pietate praeno-
bili, in Anglia natus, a parenti-

bus, cum tertium annum agens in gravem morbum incidisset et mirabiliter reconvaluisset, ex voto Deo oblatus est. Quinquennis in monasterium Waldheim perductus ibique sacris litterarum studiis eruditus, rerum caelestium contemplationi et monasticae vitae professioni operam dedit. Grandior iam factus, desiderium peregrinandi pro Domino et loca sancta visitandi cepit. Assumptis in comitatum Richardo patre et Wunibaldo fratre, post multa terra marique adita pericula, cum patrem morte praereptum Luccae in Italia sepelisset, Romam pervenit et limina apostolorum visitavit, immensas Deo omnipotenti gratias referens. In Urbe ambo fratres per integrum fere trienium desideratam monasterialis disciplinae vitam ducebant, a sacri instituti norma numquam recedentes.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

V. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. *Manus.*

Lectio V

Deinde Willibaldus, fratre Wunibaldo propter infirmitatem corporis Romae relicto, iterum peregrinari et terram sanctam

adire coepit. A Neapoli in Siciliam transfretavit, inde in Asiam, ubi Emesae in Syria in carcerem detrusus est. Multas perpessus iniurias, terram sanctam feliciter demum ingressus est et per tres annos propemodum omnia loca sancta praedicatione et miraculis Domini nobilitata, magna cum veneratione circuivit. Tum religionis causa Constantinopolim petiit, ubi per duos annos apud ecclesiam apostolorum commorabatur. Inde reversus in Italiā, in monte Cassinate decennium divino servitio impendit. Romam profectus, a Gregorio tertio Pontifice ad sanctum Bonifatium in Germaniam missus est.

R. Posui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

V. Inveni David servum meum, oleo sancto unxi eum. *Manus.*

Lectio VI

In Bavariam veniens, in loco „Eihstat“ anno septingentesimo quadragesimo a sancto Bonifatio presbyter ordinatus et circulo unius anni transacto in Sülzenbrücken in Thuringia episcopus consecratus est. Postea ad prae destinatum suae mansionis locum, id est Eystadium, reversus,

episcopale munus sanctissime usque ad senium administravit. Meritis gravis, pietate et mansuetudine illustris, dignum Domino acquisivit populum. Octoginta et septem annis completis, Nonis iulii anni septingentesimi octagesimi septimi hanc mortalem vitam cum immortali commutavit; cuius memoria apud Eystettenses numquam intermorietur.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina eius repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. *Ipse. Gloria Patri. Ipse.*

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum

Lectio VII

Cap. 19, 27–29

In illo tempore: Dixit Petrus ad Iesum: Ecce, nos reliquimus omnia et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii

Episcopi

Expositio psalmi 118, 7 et 8

Ecce nos omnia dereliquimus et secuti sumus te. Hoc est, non

quaesivimus quae saeculi sunt, non quaesivimus partem de possessionibus, sed te elegimus portionem. Reliquisti ergo omnia, Petre, quae habebas: unde habes, quod habere te dicas? Surgit claudus et sono tui sermonis erigitur: sanitatem aliis donas, qui indigebas ipse tuae salutis auxilio. Reliquisti ergo, quae habebas, et cepisti, quae non habebas. Christus tibi portio, Christus tibi possessio est: illius nomen tibi munificum, illius nomen tibi est fructuosum, illius nomen tibi tributa dependit, et bona tributa, non pecuniae, sed gratiae.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum.

V. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. *Et.*

Lectio VIII

Portio tua non ariditate siccatur, non imbre diluitur, non frigore uritur, non tempestate quassatur. Serva portionem quam elegisti; ea est enim portio, quam terrene partes aequare non possunt. Portio, inquit, mea Dominus; dicit hoc martyr; ipsi ergo vivamus, cui mori gloriosum. Aliis verbis quam bene dixit hoc Paulus, ostendens nullam habere se

in saeculo portionem! Sic enim scriptum est: usque ad hanc horam et esurimus et sitimus et nudi sumus et colaphis caedimur, et instabiles sumus et laboramus operantes manibus nostris; maledicimur et benedicimus, persecutionem patimur et sustinemus, blasphemamur et obsecramus; tamquam lustramenta huius mundi facti sumus, omnium lustramenta usque adhuc.

R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus exspectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

V. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. *Et. Gloria Patri. Et.*

Lectio IX

Quicumque reliquerit patrem aut matrem aut domum aut fratres aut sorores, centuplum accipiet in hoc saeculo et vitam aeternam possidebit. Multos quidem in hoc saeculo, qui sua pauperibus donaverunt, uberiori thesauro locupletatos fuisse cognovimus. Est pulcherrimus locus, ut etiam ad misericordiam provocentur. Sed non debent a Domino saecularem huiusmodi exigere mercedem, nec sperare

quae mundi sunt: sed magis, quia iis qui omnia reliquerint, Deus portio est. Ipse est utique merces perfecta virtutum, qui non centupli enumeratione, sed perfectae plenitudinis aestimatione censetur. Ego, inquit, Deus tuus sum. Non dixit, ero, sed, iam sum, iam inhabito, iam possoideo.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes

V. Iustum deduxit Dominus per vias rectas.

R. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Euge, serve bone * et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constitua*m*, dicit Dominus.

Ad Horas minores psalmi de dominica; ad Primam tamen ut in festis.

Ad II Vespertas

Hymnus Festi diei ut ad I Vesp.

V. Iustum deduxit Dominus per vias rectas.

R. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. Amavit eum Dominus, * et ornavit eum; stolam gloriae induit eum, et ad portas paradisi coronavit eum.

Completorium de dominica.

Die 23 iulii

B. STILLAE

Virginis

III classis

Ad Matutinum

Lectio III

Stillæ saeculo duodecimo in Abenberg prope Norimbergam vixit. Virgo ex celeberrimo genere comitum de Abenberg orta, altiora anhelans, Deo se devovere decrevit. Suis sumptibus in honorem Principis Apostolorum, in monte prope Abenberg sito, ecclesiam exstruendam curavit. Ut vetus traditio refert, in eadem ecclesia virginitatem perpetuam Deo vovit et velamen sacrum a sancto episcopo Ottone accepit. Mira fuit caritate erga proximos, praesertim in pauperes, debiles et afflictos. Dei famula demortua, corpus eius in ecclesia sancti Petri repositum est. Precibus huius Beatae inopes multi salutem mentis et corporis adepti sunt. Quapropter cultum Servae Dei hucusque praestitum Pius Papa undecimus anno millesimo nongentesimo vicesimo septimo ratum habuit et confirmavit ac festum beatae Stillæ in dioecesi Eystettensi quotannis celebrandum permisit.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes

V. Diffusa est gratia in labiis tuis.

R. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ad Bened. ant. Simile est regnum caelorum * homini negotiatori quaerenti bonas margaritas: inventa una pretiosa, dedit omnia sua, et comparavit eam.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, qui beatam Stillam famulam tuam insigni in pauperes dilectione et angelicae puritatis nitore coruscare voluisti: largire propitiis; ut eiusdem virtutes imitantes in terris, cum ipsa in caelis praemia consequamur aeterna. Per Dom.

Et fit commemoratio S. Apollinaris Ep. et Mart.:

Ant. Qui odit *animam suam in hoc mundo, in vitam aeternam custodit eam.

V. Iustus ut palma florebit.

R. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oratio

Deus, fidelium remunerator animarum, qui hunc diem beati Apollinaris Sacerdotis tui martyrio consecrasti: tribue nobis, quaesumus, famulis tuis;

cuius venerandam celebramus festivitatem, precibus eius indulgentiam consequamur. Per Dominum nostrum.

Deinde commemoratione S. Liborii Ep. et Conf.:

Ant. Euge, serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, dicit Dominus.

V. Iustum deduxit Dominus per vias rectas.

R. Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio

Da, quæsumus, omnipotens Deus: ut beati Liborii Confessoris tui atque Pontificis veneranda solemnitas, et devotionem nobis augeat, et salutem. Per Dominum nostrum.

Ad Vespertas

V. Diffusa est gratia in labiis tuis.

R. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ad Magnif. ant. Veni, sponsa Christi, * accipe coronam, quam tibi Dominus praeparavit in aeternum.

Ant. Quoniam tu es regnum nostrum, et gloria nostra, et misericordia nostra, et honor dominus noster.

Die 19 augusti

S. SEBALDI

Confessoris

III classis

Ad Matutinum

Lectio III

Sanctus Sebaldus circiter ineunte undecimo saeculo uti censem in regione, ubi celeberrima urbs Norimberga successu temporum aedificata est, in solitudine nemorum religiosam ac sanctam vitam egit. Populos ad se confluentes salvificam Iesu Christi doctrinam edocuit. Infirmitate et senio confectus sanctissime migravit ad Dominum. Brevi multa miracula ad eius sepulcrum facta ingentem hominum multitudinem eius suffragio confidentium attraxerunt. Subinde cives Norimbergenses servum Dei in Patronum suum elegerunt eiusque sacra lipsana in basilicam in eius honorem exstructam magnificentissime deposuerunt. Quorum magistratus iteratis precibus obsecundans Martinus Papa quintus sanctum Sebaldum anno millesimo quadringentesimo vicesimo quinto solemni ritu sanctorum catalogo adscripsit. Ad excitandam devo-

tionem erga sanctum Eremitam iniuria temporum fere oblivioni traditam, Gregorius Papa decimus sextus permisit, ut eius festum in nostra dioecesi denuo celebrari possit ac debeat.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes

V. Iustum deduxit Dominus per vias rectas.

R. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Euge, serve bone * et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituta, intra in gaudium Domini tui.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, qui vitam beati Sebaldi Confessoris tui per huius saeculi aerumnas laudabilem transire fecisti: quae sumus, ut eius intercessione plebem tuam foveas ac defendas; et post huius vitae cursum ad caelestia regna perducas. Per Dom.

Et fit commemoratio S. Ioannis Eudes Conf.:

Ant. Similabo eum viro sapienti, qui aedificavit domum suam supra petram.

V. Amavit eum Dominus, et ornavit eum.

R. Stolam gloriae induit eum.

Oratio

Deus, qui beatum Ioannem, Confessorem tuum, ad cultum sacrorum Cordium Iesu et Mariae rite promovendum, mirabiliter inflammasti, et per eum novas in ecclesia tua familias congregare voluisti: praesta, quae sumus; ut, cuius pia merita veneramur, virtutum quoque instruamur exemplis. Per eundem Dom.

Ad Vesperas

V. Iustum deduxit Dominus per vias rectas.

R. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. Hic vir despiciens mundum * et terrena, triumphans, divitias caelo condidit ore, manu.

Die 17 septembbris

S. HILDEGARDIS

Virginis

III classis

Ad Matutinum

Lectio III

Hildegardis, nobili ex genere de Permersheim orta, octennis sub regimine beatae Iuttae in mon-

tem Sancti Disibodi secessit. Monasticam vitam professa et divino velata Sponso, Iuttam defunctam, licet renitens, magistra secuta est. Cum vero claustrum exiguum virgines illuc festinantes vix caperet, montem sancti Ruperti prope Pinguiam novo ibi exstructo monasterio, Spiritu Sancto urgente, adiit. Quadragesima tres fere annos nata igneo lumine, miro intelligentiae expositionisque dono Sacrarum Scripturarum, prophetiae munere aliisque charismatibus ornata, ea quae vidisset et audisset ut scriberet, divinitus monita est. Cui muneri magno cum tremore incumbens paterna Eugenii III auctoritate confirmata, libros coelesti sapientia plenos confecit eximios. Cuius fama exinde longe lateque diffusa, Pontifices Romani, episcopi non pauci, ipse Imperator Fredericus I, reges, principes, viri sanctissimi et eruditissimi illius consilium exquirebant eiusque precibus se suaque commendabant. Cordium secreta perspiciens, omnium desideriis consulens et saluti, neminem nisi consolatum, illuminatum, ad meliora excitatum a se dimittebat, infirmos quoque gratiam nacta curationum sanabat. Divino denique impulsa Spiritu et apostolico zelo aestuans longa

atque permolesta itinera non pauca suscipiebat. Vias Domini intrepide annuntians haereticos mira auctoritate et gratia confutabat. Tot laboribus et aerumnis tandem exusta, anno Domini millesimo centesimo septuagesimo nono migravit ad patrem luminum, anno aetatis suae octogesimo secundo.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes

V. Diffusa est gratia in labiis tuis.

R. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ad Bened. ant. O dignissima Christi sponsa! Quam lux prophetiae illustravit, zelus apostolicus inflammavit, laurea virginum coronavit, divini amoris incendium consummavit.

Oratio

Deus, qui beatam Hildegardem Virginem tuam donis caelestibus decorasti: tribue, quaesumus; ut eius vestigiis et documentis insistentes, a praesentis saeculi caligine ad lucem tuam delectabilem transire mereamur. Per Dom.

*Et fit commemoratio Impressio-
nis Ss. Stigmatum S. Francisci
Conf.:*

Ant. Euge, serve bone * et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Domini tui.

V. Iustum deduxit Dominus per vias rectas.

R. Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio

Domine Iesu Christe, qui, frigescente mundo, ad inflammandum corda nostra tui amoris igne, in carne beatissimi Francisci passionis tuae sacra Stigmata renovasti: concede propitius; ut eius meritis et precibus crucem iugiter feramus, et dignos fructus paenitentiae faciamus: Qui vivis.

Ad Vespertas

V. Diffusa est gratia in labiis tuis.

R. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ad Magnif. ant. Subveni nobis, Hildegardis Virgo sanctissima, aeterni regis sponsa, in cuius aula splendescis sicut stella fulgentissima.

Die 22 septembbris

S. MAURITII

ET SOCIORUM MM.

III classis

Ad Matutinum

Lectio III

Mauritius, ut Eucherius episcopus Lugdunensis memoriae prodit, in exercitu Diocletiani et Maximiniani Herculii primicerius legionis fuit. Castris quodam die positis christiani milites, ne lustrationis et iuramenti praetextu, eadem cum gentilibus involverentur impietate, secesserunt ad octo milia passuum longius, ad locum dictum Agaunum. A nuntio iussi ad commilitones reverti Mauritius, Exsuperius vexillarius et Candidus ordinis senatorii vir nomine omnium responsum dederunt, se paratos esse ad castra reverti, verum, quod christianam religionem collerent, se numquam immolaturos. Cum nemo illorum a christiana fide deduci posset, omnes protecti scuto fidei, gladio spiritus et galea salutis armati gloriosum martyrium subierunt. Tumulo a Theodoro episcopo Octodorensi denuo reperto et ecclesia ab eodem exstructa reges et nobiles cum episcopis ac

religiosis familiis de evocando per totam fere Europam sanctorum cultu contenderunt. Jam saeculo nono monachi e monasterio Altahensi in praedio, ubi postea civitas Ingolstadiensis orta est, ecclesiam in honorem sancti Mauritii ac sociorum extruxerunt.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes

V. Exsultabunt Sancti in gloria.

R. Laetabuntur in cubilibus suis.

Ad Bened. ant. Vestri capilli capitatis * omnes numerati sunt: nolite timere: multis passeribus meliores estis vos.

Oratio

Annue, quae sumus omnipotens Deus: ut sanctorum Martyrum tuorum Mauritii et Sociorum eius nos laetificet festiva solemnitas; ut quorum suffragiis nitimus, eorum natalitiis gloriemur. Per Dom.

Et fit commemoratio S. Thomae de Villanova Ep. et Conf.:

Ant. Eleemosynas illius enarrabit omnis ecclesia Sanctorum.

V. Iustum deduxit Dominus per vias rectas.

R. Et ostendit illi regnum Dei.

Intercessio ad Oratio
Deus, qui beatum Thomam Pontificem insignis in pauperes misericordiae virtute decorasti: quae sumus; ut, eius intercessione, in omnes, qui te deprecantur, divitias misericordiae tuae benignus effundas. Per Dom.

Ad Vesperas

V. Exsultabunt Sancti in gloria.

R. Laetabuntur in cubilibus suis.

Ad Magnif. ant. Gaudent in caelis * animae Sanctorum, qui Christi vestigia sunt secuti; et, quia pro eius amore sanguinem suum funderunt, ideo cum Christo exsultant sine fine.

Die 23 septembbris

S. EMMERAMI

Episcopi et Martyris

Commemoratio

Ad Laudes

Ad Bened. ant. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit; fundatus enim erat supra firmam petram.

V. Gloria et honore coronasti
eum, Domine.

R. Et constitueristi eum super
opera manuum tuarum.

Oratio

Infirmitatem nostram respice,
omnipotens Deus: et quia pondus
propriae actionis gravat,
beati Emmerami Martyris tui
atque Pontificis intercessio glori-
osa nos protegat. Per Dominum
noscum.

*Deinde fit commemorationo S.
Theclae Virg. et Mart.:*

Ant. Simile est regnum caelorum
homini negotiatori quaerenti
bonas margaritas: inventa
una pretiosa, dedit omnia sua,
et comparavit eam.

V. Diffusa est gratia in labiis
tuis.

R. Propterea benedixit te Deus
in aeternum.

Oratio

Da, quae sumus, omnipotens
Deus: ut, qui beatae Theclae Vir-
ginis et Martyris tuae natalitia
colimus; et annua solemnitate
laetemur, et tantae fidei profici-
amus exemplo. Per Dominum
noscum.

Die 25 septembris

S. NICOLAI DE FLUE

Confessoris

III classis

Ad Matutinum

Lectio III

Nicolaus de Flüe, in pago Saxu-
lensi Helvetiae honestis parentibus
ortus, singulari innocentia
pueriles annos exegit. Ieiuniis et
divinis contemplationibus inten-
tus, solitariam vitam summe qui-
dem desideravit, sed suorum
voto cedens, matrimonium init. De-
cem liberis procreatis, munere
tam patrisfamilias quam agro-
rum cultoris egregie functus est.
Supremum magistratum, saepius
sibi in patria oblatum, constan-
ter recusavit, et tandem, relictis
omnibus, in vicinam eremum se-
cessit, ubi viginti prope annos
inusitata vitae austeritate tradu-
xit et, cibo potuque prorsus ab-
stinens, pane Eucharistico tan-
tum nutritus caelestibusque a
Deo Trino visionibus recreatus
est. Accedentes ad se salutariter
admonuit exhortans identidem
ad Sedis Apostolicae clerique
observantiam. Foederatos Hel-
vetiae cives, vehementi exorta
dissensione, fortiter simul ac
suaviter ad concordiam perdu-

xit. Auctor pacis et patriae pater
anno millesimo quadringentesi-
mo octogesimo septimo placidissime
obiit, quem Pius Papa duodecimus in Sanctorum rettulit
numerum.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes

V. Iustum deduxit Dominus per
vias rectas.

R. Et ostendit illi regnum Dei.

An Bened. ant. Euge, serve bone
* et fidelis, quia in pauca fuisti
fidelis, supra multa te consti-
tuam, intra in gaudium Domini
tui.

Oratio

Beati Nicolai, Confessoris tui,
intercessione suffulti, te, Domine,
suppliciter exoramus: ut gen-
tem nostram benigna semper
protectione custodias, eiusque
rectoribus gratiae tuae lumen
clementer infundas. Per Dom.

Ad Vespertas

V. Iustum deduxit Dominus per
vias rectas.

R. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. Hic vir despi-
ciens mundum * et terrena
triumphant, divitias caelo con-
didit ore, manu.

Die 19 octobris
In eccl. consecrat., exc. cathe-
drali
**In Dedicatione ecclesiae
propriae**
I classis

**Omnia de communi Dedicatio-
nis ecclesiae, praeter lectiones
sequentes.**

In II Nocturno

Sermo sancti Augustini Episcopi
Sermo 256 de Tempore
Lectio IV

Celebritas huius congregationis,
dedicatio est domus orationis.
Domus ergo nostrarum oratio-
num ista, domus autem Dei nos
ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos
in hoc saeculo aedificamur; ut in
fine saeculi dedicemur. Aedifi-
cium, immo aedificatio habet la-
borem; dedicatio exultationem.
Quod hic fiebat, quando ista
surgebant; hoc fit modo, cum
congregantur credentes in Chri-
stum. Credendo enim, quasi de
silvis et montibus ligna et lapi-
des praeciduntur; cum vero ca-
techizantur, baptizantur, for-
mantur, tamquam inter manus
fabrorum et opificum dolantur,
collinantur, complanantur. Ve-

rumtamen domum Domini non faciunt, nisi quando caritate compaginantur.

R. Orantibus in loco isto, * Dimitte peccata populi tui, Deus, et ostende eis viam bonam per quam ambulent, et da gloriam in loco isto.

V. Qui regis Israël, intende, qui deducis velut ovem Ioseph, qui sedes super Cherubim. *Dimitte.*

Lectio V

Ligna ista et lapides si non sibi certo ordine cohaererent, si non se pacifice innectarerent, si non se invicem, cohaerendo sibi, quodammodo amarent, nemo huc intraret. Denique, quando vides in aliqua fabrica lapides et ligna bene sibi cohaerere, securus intras, ruinam non times. Volens ergo Dominus Christus intrare, et in nobis habitare, tamquam aedificando dicebat: *Mandatum novum do vobis, ut vos invicem diligatis.* Mandatum, inquit, novum do vobis. Veteres enim eratis, domum mihi nondum faciebatis, in vestra ruina iacebatis. Ergo, ut eruamini a vestrae ruinae vetustate, vos invicem amate.

R. O quam metuendus est locus iste: * Vere non est hic aliud, nisi domus Dei et porta caeli.

V. Haec est domus Domini firmiter aedificata, bene fundata est supra firmam petram. *Vere.*

Lectio VI

Consideret ergo caritas vestra, aedificari adhuc istam domum toto, sicut praedictum est et promissum, orbe terrarum. Cum enim aedificatur domus post capititatem, sicut habet alias Psalmus, dicitur: *Cantate Domino canticum novum: cantate Dominino, omnis terra.* Quod ibi dixit, *Canticum novum;* hoc Dominus dixit, *Mandatum novum.* Quid enim habet canticum novum, nisi amorem novum? Cantare amantis est. Vox huius cantoris, fervor est sancti amoris. Amemus, gratis amemus; Dominum enim amamus, quo nihil melius invenimus: ipsum amemus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

R. Mane surgens Iacob, erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper; votum vovit Domino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam.

V. Cumque evigilasset Iacob de somno, ait. *Vere.* Gloria Patri. *Vere.*

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII Cap. 19, 1–10

In illo tempore: Ingressus Iesus perambulabat Iericho. Et ecce vir, nomine Zachaeus, et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii

Episcopi

Lib 8 in Lucam, in fine

Cum divitibus quoque in gratiam revertamur. Nolumus enim offendere divites, qui volumus, si fieri potest, sanare omnes; ne, in cameli comparatione praestricti et in Zachaeo, citius quam oportuit, derelicti, iustae habent commotionis offensam. Discant divites non in facultatibus crimen haerere, sed in iis qui utilnesciant facultatibus. Nam divitiae, ut impedimenta improbis, ita bonis sunt adiumenta virtutis.

R. Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dominus: in ea omnis qui petit, accipit; et qui quaerit, invenit; * Et pulsanti aperietur.

V. Petite, et accipietis; quaerite, et invenietis. Et pulsanti.

Lectio VIII

Dives certe Zachaeus, et electus a Christo; sed, dimidium bonorum suorum pauperibus largiendo, reddendo, etiam in quadrum, quae fraude sustulerat,

(alterum enim non sat est nec habet gratiam liberalitas, si iniuria perseverat; quia non spolia, sed dona quaeruntur) uberiorum mercedem, quam conferebat, accepit.

R. Lapidés pretiosi omnes muri tui; * Et turres Ierusalem gemmis aedificabuntur.

V. Portae Ierusalem ex sapphiro et smaragdo aedificabuntur, et ex lapide pretioso omnis circuitus muri eius. Et turres. Gloria Patri. Et turres.

Lectio IX

Et bene princeps inducitur publicanorum. Quis iam de se desperet, quando et iste, cui census ex fraude, ad salutem pervenit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes divites, avaros. Quia statura pusillus erat. Quid sibi vult, quod nullius alterius staturam Scriptura, nisi huius expressit? Vide ne forte malitia pusillus, aut adhuc pusillus fide. Nondum enim reddere promiserat, nondum viderat Christum; merito adhuc pusillus. Ioannes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spiritum sicut columbam super Christum manentem, sicut ipse ait: Vidi Spiritum descendenter sicut columbam, et manentem super eum.

Te Deum laudamus.

Die 21 octobris

anniversarii

In Dedicatione ecclesiae

cathedralis

I classis

Omnia de Communi Dedicatio-
nis ecclesiae, praeter lectiones
sequentes:

In I Nocturno

De libro Apocalypsis beati Ioan-
nis Apostoli

Lectio I Cap. 21,9—18.

Et venit unus de septem Angelis
habentibus phialas plenas sep-
tem plagis novissimis, et locutus
est mecum dicens: Veni et osten-
dam tibi sponsam uxorem Agni.
Et sustulit me in spiritu in mon-
tem magnum et altum et osten-
dit mihi civitatem sanctam Ieru-
saalem, descendenter de caelo a
Deo, habentem claritatem Dei,
et lumen eius simile lapidi pre-
tioso tamquam lapidi iaspidis,
sicut crystallum.

R. In dedicatione templi decan-
tabat populus laudem: * Et in
ore eorum dulcis resonabat so-
nus.

V. Fundata est domus Domini
supra verticem montium, et ve-
nient ad eam omnes Gentes. Et.

Lectio II

Et habebat murum magnum et
altum habentem portas duode-
cim et in portis Angelos duode-
cim, et nomina inscripta, quae
sunt nomina duodecim tribuum
filiorum Israel. Ab Oriente por-
tae tres et ab Aquilone portae tres
et ab Austro portae tres et
ab Occasu portae tres. Et murus
civitatis habens fundamenta
duodecim, et in ipsis duodecim
nomina duodecim Apostolorum
Agni. Et qui loquebatur mecum
habebat mensuram arundineam
auream, ut metiretur civitatem
et portas eius et murum.

R. Fundata est domus Domini
supra verticem montium, et ex-
altata est super omnes colles: *
Et venient ad eam omnes gen-
tes, et dicent: Gloria tibi, Do-
mine.

V. Venientes autem venient cum
exultatione, portantes manipu-
los suos. Et.

Lectio III

Et civitas in quadro posita est,
et longitudo eius tanta est quan-
ta et latitudo; et mensus est civi-
tatem de arundine aurea per
stadia duodecim millia, et longi-
tudo et altitudo et latitudo eius
aequalia sunt. Et mensus est mu-
rum eius centum quadraginta
quatuor cubitorum, mensura ho-

minis, quae est Angeli. Et erat structura muri eius ex lapide iaspide; ipsa vero civitas aurum mundum simile vitro mundo.

R. Benedic, Domine, domum istam, quam aedificavi nomini tuo: venientium in loco isto * Exaudi preces in excelso solio gloriae tuae.

V. Domine, si conversus fuerit populus tuus, et oraverit ad sanctuarium tuum. Exaudi preces in excelso. Gloria Patri. Exaudi preces in excelso.

In II Nocturno

Lectio IV

Sanctus Willibaldus, primus Eystettensis episcopus, construxit iuxta illam minorem B. Mariae Virginis ecclesiam, quam adveniens Eystadium invenit, maiorem cum monasterio basilicam, de qua postea S. Udalricus, episcopus Augustanus, dixit se numquam in ullam ecclesiam venisse, in qua melius posset orare. Reginoldus, anno nongentesimo sexagesimo sexto episcopus factus, occidentalem templi partem, prius ceteris tribus aequalem, ampliavit et corpus S. Willibaldi de medio choro in cryptam summa cum reverentia transtulit. Piissimus antistes Gundecarus II (1057–1075) diversis partibus ecclesiae cathedralis prius diru-

tis et denuo renovatis turres adhuc stantes australes exstruxit et domum Domini multis altaribus exornavit.

R. Orantibus in loco isto, * Dimitte peccata populi tui, Deus, et ostende eis viam bonam per quam ambulent, et da gloriam in loco isto.

V. Qui regis Israel, intende, qui deducis velut ovem Ioseph, qui sedes super Cherubim. Dimitte.

Lectio V

Die decima tertia octobris anno millesimo ducentesimo decimo Hartwigus, qui tunc regebat ecclesiam Eystettensem, templum amplificatum et renovatum consecravit, quae solemnitas in nostra dioecesi quotannis die vigesima prima octobris commemoratur. Corpus autem venerandum S. Willibaldi, adhuc honorifice in crypta sarcofagatum, ab episcopo Henrico IV anno Domini millesimo ducentesimo quinquagesimo sexto translatum et a die undecima iunii usque ad diem decimam tertiam octobris super altare maius in choro B. Mariae Virginis collocatum est. Ingens multitudo hominum de diversis provinciis convenerat, dum fiebant illis temporibus signa permulta et miracula. Denique S. Willibaldi sacrae reliquiae

in novum chorūm occidentalem ad eius honorem exstructum et denominatum cum magna solemnitate translatae sunt anno Domini millesimo ducentesimo sexagesimo nono, ubi usque adhuc corpus eius sanctum requiescit.

R. O quam metuendus est locus iste: * Vere non est hic aliud, nisi domus Dei et porta caeli.
V. Haec est domus Domini firmiter aedificata, bene fundata est supra firmam petram. Vere.

Lectio VI

Exeunte saeculo decimo quarto ecclesiam cathedralēm episcopi Rabno de Wildburgstetten et Fredericus de Oettingen a fundamentis in hodiernam formam nobilem redegerunt, ex propriis magnanimititer eleemosynas largientes. Capitulum ecclesiae cathedralis amplum mortuarium sibi construxit saeculo declinante quintodecimo. Inter posteriores episcopos Ioannes Antonius de Freyberg milenarium diocesis anno Domini millesimo septingentesimo quadragesimo quinto celebrans novum altare S. Willibaldi in choro occidentali atque principale altare in choro maiori non minus splendidum erexit. Zelo domus Dei accensi episcopi sequentes saepius

ecclesiam cathedralēm renovandam et exornandam curaverunt, memores verbi psalmistae: Domine, dilexi decorē domus tuae et locum habitationis gloriae tuae.

R. Mane surgens Iacob, erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper; votum vovit Domino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam.

V. Cumque evigilasset Iacob de somno, ait. Vere. Gloria Patri. Vere.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam

Lectio VII Cap. 19, 1–10

In illo tempore: Ingressus Iesus perambulabat Iericho. Et ecce vir, nomine Zachaeus, et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia sancti Bedae Venerabilis Presbyteri

Lib 5, cap. 77 in Luc. 19

Et, cum venisset ad locum, suspiciens Iesus vidit illum. Perambulans Iericho Salvator, venit ad locum, ubi praecurrens Zachaeus sycomorum concenderat: quia, missis per mundum sui verbi praeconibus, in quibus ipse nimurum et loquebatur et ibat, ve-

nit ad populum nationum; qui, passionis eius fide iam sublimis existens, etiam divinitatis eius ardebat agnita facie beari. Suspiciens vidit illum: quia, per gratiam fidei a terrenis cupiditatibus elevatum, turbisque infidelibus praeeminentem elegit. Vide-re enim Dei, eligere vel amare est; unde est illud: Oculi Domini super iustos. Nam et nos quae amamus, videre, ab his, quae exsecramur, intuitum festinamus avertere.

*R. Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dominus: in ea omnis qui petit, accipit; et qui quaerit, invenit; * Et pulsanti aperietur.*

V. Petite, et accipietis; quaerite, et invenietis. Et pulsanti aperietur.

Lectio VIII

Vidit ergo Iesus videntem se; quia elegit eligentem se, et amat amantem. Hunc sane ordinem proficiendi, hoc est, per fidem Dominicæ incarnationis ad cognitionem divinitatis perveniendi, quasi per sycomorum Iesu faciem speculandi, Doctor egregius ostendit, cum ait: Non enim iudicavi scire me aliquid inter vos, nisi Christum Iesum, ex hunc crucifixum. Itemque aliis exprobrans: Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non

solido cibo; lac infirma temporariae dispensationis, solidum cibum ardua perpetuae maiestatis appellans.

*R. Lapidés pretiosi omnes muri tui, * Et turres Ierusalem gemmis aedificabuntur.*

V. Portae Ierusalem ex sapphiro et smaragdo aedificabuntur, et ex lapide pretioso omnis circuitus muri eius. Et turres Ierusalem. Gloria Patri. Et turres Ierusalem.

Lectio IX

Et dixit ad eum: Zachaee, festi-nans descendere, quia hodie in domo tua oportet me manere. Et festinans descendit, et excepit illum gaudens. Manebat aliquando Dominus in domo principis pharisaeorum: hoc est, in Iudeorum synagoga docebat. Sed, quia non baptizatum ante prandium, sabbato curantem, publicanos et peccatores recipientem, contra avaritiam disputantem, et cetera digna Deo gerentem, lingua venenata carpebant; per-taesus eorum facinora, discessit et aufugit, dicens: Relinquetur vobis domus vestra deserta. Ho-die autem in domo pusilli Za-chaei oportet illum manere: hoc est, novae lucis gratia coruscan-te, in humili credentium natio-num corde quiescere.

Te Deum laudamus.

Die 19 novembris
anno MDCCLXXXVII
S. ELISABETH

Viduae

II classis

*Omnia de Communi non Virginum,
praeter ea quae sequuntur.*

Ad Matutinum

Invit. Laudemus Deum nostrum
* In sanctis operibus beatae Elisabeth.

Hymnus

O creta regum sanguine
Et ipsa sceptro nobilis:
Elisabeth Thuringiae
Iubar decoris incliti:
Fortem, virili pectore
Vitaeque semper integrum
Honore te nos annuo
Laeto efferemus cantico.
Victis averni fraudibus,
Opes caducas despicias;
Regnoque pulsa sustines
Aeterna quaerens gaudia.
Agros pererras, parvulos
Natos gementes adspicis,
Tecto cares et pauperum
Egena ritu vicitas.
Quam Christus offert, perlbens
Crucem geris, complecteris,
Donec soluta corpore
Caeli potita es gaudiis.
O summa, nobis, Trinitas,
Da, deprecante Elisabeth,

Adversa pro te pectore
Forti volente perpeti.
Deo Patri sit gloria,
Eiusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc et per omne saeculum.
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Ab infantia * crevit mecum miseratio, et de utero matris meae egressa est mecum.

Psalmi trium Nocturnorum de Communi non Virginum.

2 A iuventute mea * cogitabam quae Domini sunt, ut sim sancta corpore et spiritu.

3 Ego autem * in Domino gaudebo, et exsultabo in Deo Iesu meo.

V. Pes meus stetit in directo.

R. In ecclesiis benedic te, Domine.

De Parabolis Salomonis

Lectio I: Cap. 31, 10—17
Mulierem fortem quis inveniet?
Procul et de ultimis finibus pretium eius. Confidit in ea cor viri sui, et spoliis non indigebit. Reddet ei bonum, et non malum, omnibus diebus vitae suae. Quae sivit lanam et linum, et operata est consilio manuum suarum. Facta est quasi navis institoris

de longe portans panem suum. Et de nocte surrexit, deditque praedam domesticis suis, et cibaria ancillis suis. Consideravit agrum, et emit eum; de fructu manuum suarum plantavit vineam. Accinxit fortitudine lumbos suos, et roboravit brachium suum.

R. Elisabeth sanctorum pedes lavit, tribulationem patientibus subministravit, * Omne opus bonum subsecuta est.

V. Et ideo posuit eam Deus in superbiam saeculorum et in gaudium de generatione in generationem. Omne.

Lectio II Cap. 31, 18—24

Gustavit, et vidit quia bona est negotiatio eius: non exstinguetur in nocte lucerna eius. Manum suam misit ad fortia, et digitus eius apprehenderunt fusum. Manum suam aperuit inopi, et palmas suas extendit ad pauperem. Non timebit domui suae a frigoribus nivis: omnes enim domestici eius vestiti sunt duplicibus. Stragulatam vestem fecit sibi: byssus et purpura indumentum eius. Nobilis in portis vir eius, quando sederit cum senatoribus terrae. Sindonem fecit et vendidit, et cingulum tradidit Chana-neo.

R. Elegi abiecta esse in domo Dei mei * Magis quam habita-re in tabernaculis peccatorum. V. Melior est enim dies una in atriis tuis super milia. Magis.

Lectio III Cap. 31, 25—31

Fortitudo et decor indumentum eius, et ridebit in die novissimo. Os suum aperuit sapientiae, et lex clementiae in lingua eius. Consideravit semitas domus suae, et panem otiosa non co-medit. Surrexerunt filii eius, et beatissimam praedicaverunt: vir eius, et laudavit eam. Multae filiae congregaverunt divitias: tu supergressa es universas. Fallax gratia, et vana est pulchritudo: mulier timens Dominum, ipsa laudabitur. Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera eius.

R. Mihi autem absit gloriari, nisi in Cruce Domini nostri Iesu Christi. * Per quem mihi mundus crucifixus est, et ego mundo. V. Ego autem in Domino gaudebo et exsultabo in Deo Iesu meo. Per. Gloria Patri. Per.

In II Nocturno

Ant. 4 Confidit in ea * cor viri sui, cui reddidit bonum et non malum, omnibus diebus vitae suae.

5 De nocte * surrexit et dedit laudem Conditori suo.

6 Consideravit * semitas domus sua et panem otiosa non comedit.

V. Multae filiae congregaverunt divitias.

R. Tu supergressa es universas.

Lectio IV

Elisabeth, Andree regis Hungariae filia, ab infantia Deum timere coepit; et crescens aetate, crevit etiam pietati. Ludovico lantgravio Hassiae et Thuringiae in coniugem copulata, non minori cura, quae Dei quam quae viri sui erant, exsequebatur. Surgens enim nocturno tempore, orationi diu incumbebat; ac, variis misericordiae officiis dedita, viduis, pupillis, aegrotis, egentibus sedulo inserviebat, gravique fame urgente, domus sua frumenta liberaliter erogabat. Lepreros hospitio suscipiens, manus eorum et pedes osculabatur. Curandis autem et alendis pauperibus insigne xenodochium construxit.

R. Regnum mundi et omnem ornatum saeculi contempsi propter amorem Domini mei Iesu Christi. * Quem vidi, quem amavi, in quem credidi, quem dilexi.
V. Eructavit cor meum verbum

bonum, dico ego opera mea Regi. Quem.

Lectio V

Defuncto coniuge, ut Deo liberius serviret, depositis omnibus saecularis gloriae indumentis, vili tunica induita est, atque, ordinem Paenitentium sancti Francisci ingressa, patientiae et humilitatis virtute maxime enituit. Nam, bonis omnibus exuta, a propriis aedibus ejecta, ab omnibus derelicta, contumelias, irrisiones, obtrectationes, invicto animo toleravit, adeo ut summopere gauderet se talia pro Deo pati. Ad infima quaque ministeria erga pauperes et aegrotos se abiiciens, eis necessaria procurabat, solis oleribus et leguminibus pro suo victu contenta.

R. O suavissima Sponsi ad sponsam verba: Si tu vis esse mecum,
* Ego ero tecum.

V. Et nullatenus a te separabor.
Ego.

Lectio VI

Cum vero in his aliisque plurimis sanctis operibus vitam religiosissime transegisset, finis tandem suae peregrinationis advenit, quem domesticis suis ante praedixit. Cumque, defixis in caelum oculis, divinae contemplationi vacaret, a Deo mirabiliter recreata et sacramentis reflecta, obdormivit in Domino.

Statimque plurima ad eius tumulum miracula patrata sunt. Quibus auditis et rite probatis, Gregorius nonus Sanctorum numero eam adscripsit.

R. Ecce, non est consilium mihi in me, necessarii quoque mei recesserunt a me: * Si tu vis esse mecum, ego ero tecum.

V. Et nullatenus a te separabor.
Si. Gloria Patri. Si.

In III Nocturno

Ant. 7 Soluta * a coniugii vinculo sola permanxit, quia Spiritum Dei habuit.

8 Accincta cilicio * ieunabat omnibus diebus vitae suae.

9 Erat Elisabeth * in omnibus probata, nec erat qui loqueretur de illa verbum malum.

V. Benedicta es a Domino.

R. Scit enim omnis populus mulierem te esse virtutis.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum

Lectio VII Cap. 25,31-40

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum venerit Filius hominis in maiestate sua, et omnes angeli cum eo, tunc sedebit super sedem maiestatis sua. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini

Episcopi

Sermo 107

Magna sunt divitiae caritatis, carissimi, sine qua dives pauper est, et cum qua pauper dives est: Nam dives, si caritatem non habeat, quid habet? Quamlibet grandis substantia sine caritate, inanis et vacua est. Caritas etiamsi de terrenis facultatibus nihil habeat, plena est. Unde quamlibet aliquis copiosas divitias habeat, si caritas in illo non fuerit, nihil boni ex illis facere poterit, quia sine vera et coelestium virtutum matre et magistra quid facere debeat, et quando vel quantum dare debeat, omnino non novit. Et ideo, quantum potest, unusquisque elaboret, ut habeat caritatem, ut habeat lucem, ut habeat oleum.

R. Dominus dedit, Dominus abstulit: sicut Domino placuit, ita factum est. * Sit nomen Domini benedictum.

V. In omnibus his Elisabeth ex corde benedixit Deum. Sit.

Lectio VIII

Caritas oleo comparatur. Nam quomodo oleum omnibus humeribus superius esse cognoscitur; ita caritas omnibus virtutibus sublimior comprobatur. Nam si aliquis infinitas divitias possi-

deat, et non habeat caritatem, sic est quomodo si habeat plures lucernas et multas lampades, pinguedinem non habentes. Lucerna vel lampas sine oleo accensa fumare potest, foetere potest, lucem habere non potest: sic et qui habet divitias sine caritate, ardere potest de iracundia, fumare de superbia, foetere de avaritia: sine caritate penitus non potest lucem habere. Caritas si in te fuerit, quamlibet tibi sit grandis substantia, novit quid de illa agere debeat. Ipsa scit optime, cui vel quantum porrigat, quid tribuat, quid reservet. Ipsa intelligit quantum animae reponat in coelo, et quantum corpori reservet in mundo. Habete caritatem, fratres; quia sine illa quidquid aliud boni in homine fuerit, nihil esse poterit.

*R. O beata femina, quae sanctitatis gloria ubique fulges inclita:
* Deprecare pro nobis beata Elisabeth.*

*V. Ut nullatenus ab eo separemur, quocum laetaris in caelis.
Deprecare. Gloria Patri. Deprecare.*

Lectio IX

Sed et veram caritatem habete, fratres. Quae est vera caritas? Quae omnem hominem diligit, sicut se ipsum. Est vera caritas

quae non solum usque ad amicos, sed usque ad ipsos pervenit inimicos. Nemo se circumveniat, fratres. Qui istam caritatem non habuerit, Deum videre non poterit, nec audire merebitur, venite, benedicti Patris mei, percipite regnum. Certe videtis quod in lectione evangelica nihil aliud Dominus nominaverit de universis virtutibus, nisi solam eleemosynam quae cum caritate operatur. De ramis tacuit, radicem tantummodo nominavit, ita dicens: Venite, benedicti Patris mei, percipite regnum; esurivi enim, et dedistis mihi manducare. Nam quomodo arbor, quamlibet pulchra sit et fructifera, non potest vivere sine radice: sic quaelibet opera bona perseverare non poterunt sine caritate.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes

*Ant. 1 Gloria et laus * Deo,
cuius gratia Elisabeth nunc frui-
tur caeli gloria.*

Psalmi de dominica.

*2 Laeti iubilemus * ei in via,
quem Elisabeth laudat nunc in
Patria.*

*3 Ad Deum vigilavit * Elisabeth
in terris, cum eo in luce per sae-
cula iam regnat in caelis.*

4 Benedicant Deo * cunctae creaturae, quia dedit beatae Elisabeth animam miseratione plenam.

5 Laudate Deum, * qui mirabilem se ostendit in famula sua Elisabeth.

Capit. *Prov. 31, 10–11*

Mulierem fortē quis inveniet?
Procul et de ultimis finibus
prētium eius. Confidit in ea cor viri
sui, et spoliis non indigebit.

Hymnus

Quae mane laudum cantica
Tibi volentes fundimus,
Recepta caeli sedibus
Audi benigna Elisabeth.

Ex torris erras patria:
Tuere tu nos exsules,
Ut detur olim limina
Cunctis beata attingere.
Pauper fuisti: pauperes
Donis supernis subleva;
Corpus domasti: corpora
Concede sint ut integra.

Mundi simulque daemonis
Vicisti fraudes inclita,
Artes dolosas hostium
Da corde firmo vincere.

Deo Patri sit gloria,
Eiusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc et per omne saeculum.
Amen.

V. Ora pro nobis, beata Elisabeth.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Bened. ant. Respice angustias et tribulationem, * o beata Elisabeth, et subveni nobis ante conspectum Dei, ut non separemur ab eo in via, quem tecum possidere avemus in patria.

Oratio

Tuorum corda fidelium, Deus miserator, illustra: et beatae Elisabeth precibus gloriosis; fac nos prospera mundi despiceret, et caelesti semper consolatione gaudere. Per Dominum nostrum.

Et fit commemoratio S. Pontiani Papae et Mart.:

Ant. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam aeternam custodit eam.

V. Iustus ut palma florebit.

R. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oratio

Gregem tuum, Pastor aeterne, placatus intende: et per beatum Pontianum Martyrem tuum atque Summum Pontificem, perpetua protectione custodi; quem totius Ecclesiae praestitisti esse

pastorem. Per Dominum nostrum.

Ad Horas minores ant. et psalmi de feria currenti.

Ad Tertiam

Cap. Mulierem, ut supra ad Laudes.

*R. br. Pes meus * Stetit in directo. Pes meus. V. In Ecclesiis benedicam te, Domine. Stetit. Gloria Patri. Pes meus.*

V. Multae filiae congregaverunt divitias.

R. Tu supergressa es universas.

Ad Sextam

Capit. Job 4,3—4

Manus lassas roborasti: vacillantes confirmaverunt sermones tui, et genua trementia confortasti.

*R. br. Multae filiae * Congregaverunt divitias. Multae. V. Tu supergressa es universas. Congregaverunt. Gloria Patri. Multae.*

V. Benedicta tu es a Domino.

R. Scit enim omnis populus mulierem te esse virtutis.

Ad Nonam

Capit. Cant. 2, 10—11

Surge, propera, amica mea, columba mea, formosa mea, et ve-

ni. Iam enim hiems transiit, imber abiit et recessit.

*R. br. Benedicta * Tu es a Domino. Benedicta. V. Scit enim omnis populus, te mulierem esse virtutis. Tu es. Gloria Patri. Benedicta.*

V. Ego autem in Domino gaudabo.

R. Et exsultabo in Deo Iesu meo.

Ad Vesperas

*Ant. 1 Gaudeamus omnes * in Domino diem festum celebrantes sub honore beatae Elisabeth.*

Psalmi ut in Communi festorum beatae Mariae Virginis.

*2 Regali ex progenie orta, * collocata est Elisabeth cum principibus populi Domini sui.*

*3 Laetans ibat * in domum Domini, et stabant pedes eius in atriis Dei sui.*

*4 Manducabat * panem doloris et non confundebatur, quia Dominus custodiebat eam.*

*5 Lauda, Elisabeth, * Dominum, quia iudicia sua manifestavit tibi.*

Capit. Prov. 31, 10—11

Mulierem fortē quis inveniet? Procul et de ultimis finibus pretium eius. Confidit in ea cor viri sui, et spoliis non indigebit.

Hymnus

Iam dies fulget, meritis coruscans,
Qua polum, o fortis mulier petisti

Ambiens parto, Superis adaucta,
Tempora serto.

Sceptra, quae mundus dederat
ferenda,

Laeta mox ultro male visa ponis,
Tecto ex extorris patriam sereno
Lumine linquis.

Spernis et fluxas generosa curas,
Unice ut donis inhies supernis:
Impetres nobis peritura forti
Temnere corde.

Pauperum turbas miserata nutris,
Condoles aegris operisque nudos:
Criminum pressos properes benigna

Solvere vinclis.

Sit decus Patri, genitaeque Proli,
Et tibi, compar utriusque virtus,
Spiritus semper, Deus unus omni
Temporis aevo.
Amen.

V. Ora pro nobis beata Elisabeth.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnif. ant. O mulier vere
fortis, * beata Elisabeth, scivisti
et abundare et penuriam pati in
terris; adsta hodie tuis in laudi-
bus congregatis et deprecare pro
nobis Deum, quocum nunc reg-
nas in caelis.

Completorium de dominica.

Officiale

OFFICIA PROPRIA

Dioecesis Eystettensis
cum Calendario